

श्रीमद्-आद्यशङ्करभगवत्पाद-परम्परागत-मूलाम्नाय-
सर्वज्ञपीठ-श्री-काञ्ची-कामकोटि-पीठं
जगद्गुरु-शङ्कराचार्यस्वामि-श्रीमठसंस्थानम्

श्रीमत्-शङ्कर-भगवत्पाद-सहस्रनामानि (अर्थसहितानि)

१. श्रीगुरुः — श्री कुरुवे नमस्कारம்
२. शुद्धहृदयः — சுத்தமான ஹ்ருதயத்தை உடையவர்
३. श्रेयान् — உயர்ந்தவர்
४. शान्तः — (அவாக்கள்) அடங்கிய மனதை உடையவர்
५. दयानिधिः — கருணையின் கருவூலமானவர்
६. दान्तः — புற புலன்களை அடக்கியவர்
७. तितिक्षुः — பொறுமை உடையவர்
८. चन्द्राभः — சந்திரன் போல் பிரகாசிப்பவர்
९. न्यस्तकर्मा — (ஸம்ஸாரிகளின்) செயல்களை விடுத்தவர்
१०. समाहितः — மனதையும் புலன்களையும் ஸத்விஷயங்களில் நிறுத்தியவர்

११. चटुलः — அழகுற எப்பொழுதும் காரியங்களில் முற்பட்டவர்
१२. यतचित्तः — மனதை அடக்கியவர்
१३. श्रद्धानः — (ஸாஸ்த்ரம் மற்றும் குரு வாக்கியத்தில்) நம்பிக்கை உடையவர்
१४. चिरन्तनः — (தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவில் காலவரையறையற்றவராக முந்தையவர்களுக்கெல்லாம் குருவாக) தொன்றுதொட்டு இருப்பவர்
१५. चापलः — (மக்கள் நல்வழியில் வரமாட்டார்களா என்ற) அவா கொண்டவர்
१६. चतुरास्येड्यः — ப்ரஹ்மாவால் போற்றப்பட்டவர்
१७. चरितव्रतकोविदः — விடாது நன்னடத்தையில் திறம்பட இருப்பவர்
१८. चतुरः — திறமைசாலி
१९. श्रुतिमौलिस्थः — (வேதத்தின் உச்சியில்) வேதாந்தத்தில் (ஆசார்யனாக) நின்றவர்
२०. शिवः — ஸிவனாரின் (அவதாரமானவர்)
२१. शुद्धप्रबोधकः — தூயதை நன்கு போதிப்பவர்
२२. वशी — (உணர்ச்சிகளை) தன் கட்டுக்குள் வைத்தவர்
२३. विश्वेश्वरः — (மூல வடிவில்) உலகத்தை ஆள்பவர்
२४. मुख्यः — சிறந்தவர்
२५. अमूल्यः — மதிப்பிட முடியாதவர்
२६. मूलकृत् — (அத்வைதத்தின்) மூல (பாஷ்ய நூல்களை) செய்தவர்
२७. मखी — யஜ்ஞங்களை (தான் காப்பாற்றவேண்டியவையாகக்) கொண்டவர்
२८. मूर्धाभिषिक्तः — தலைவராக பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டவர்
२९. सर्वेशः — அனைத்தையும் செய்யவல்லவர்
३०. महादेवः — பெரும் தேவன் (அல்லது பூதேவர்களுக்குள் சிறந்தவர்)
३१. मदामदः — சுகமும் துக்கமும் (அனுபவிக்கும் ஸரீரமெனும் உபாதிக்கு உட்புகுந்தவர்)

३२. भवः — உலக உற்பத்திக்கு காரணமானவர்
३३. रुद्रः — அழுகையைப் போக்குபவர்
३४. हरः — (பாபங்களை) நீக்குபவர்
३५. मुग्धः — கள்ளங்கபடமின்மை என்ற அழகை உடையவர்
३६. शर्वः — (தோஷங்களை) அழிப்பவர்
३७. ईशानः — (உலகு) ஆள்வதை சுபாவமாகக் கொண்டவர்
३८. ईश्वरः — திறம்பட (உலகு) ஆள்வவர்
३९. महेशः — சக்தியுடையவர்களில் சிறந்தவர்
४०. स्वस्तिकृत् — (பக்தர்களுக்கு) நலத்தை விளைவிப்பவர்
४१. सुस्थः — (ஆத்மா, மனஸ், இந்த்ரியங்கள்) ப்ரஸன்னமாக இருப்பவர்
४२. स्थिरः — உறுதியாக இருப்பவர்
४३. स्थाणुः — அசைவற்ற (பரம்பொருளாக) இருப்பவர்
४४. सुरार्चितः — தேவர்களால் போற்றப்படுபவர்
४५. शाश्वतः — என்றும் இருப்பவர்
४६. सौम्यवदनः — இனிமை மிகுந்த முகமுள்ளவர்
४७. सिद्धयोगिनिषेवितः — ஸித்தர்களாலும் யோகிகளாலும் வணங்கப்பட்டவர்
४८. सोमः — (கருணையாகிய) உமையுடன் இருப்பவர் (அல்லது) சந்த்ரனை (போல் உபதேச அமுதம் பொழிபவர்)
४९. सुधास्वच्छतनुः — அம்ருதமயமான சுத்தமான உடலைக் கொண்டவர்
५०. श्रीमान् — (ஞானமாகிய நீங்காத) செல்வம் உடையவர்
५१. प्रेयान् — (பக்தர்களின்) மிகுந்த அன்பிற்குரியவர்
५२. जगत्पतिः — உலகுக்கு தலைவர்
५३. श्रीकण्ठः — (உலகைக் காக்க) விடமுண்ட கண்டன் ஆனவர்

५४. श्रितवात्सल्यः — (பக்தர்களிடம்) அன்புகாட்டுவதில் நிலைத்தவர்
५५. शाम्भवः — சிவனை வழிபடுபவர்
५६. शङ्कराभिधः — சங்கர என்ற பெயர் கொண்டவர்
५७. वीरः — (தர்மத்தைக் காப்பதில்) வீரர்
५८. शुभविहारी — ஸஞ்சாரத்தால் மங்களத்தைப் பரப்புவவர்
५९. शुद्धब्रह्मैक्यमूर्तिमान् — சுத்த பிரம்மத்தில் ஐக்கியமே தனது (உண்மை) வடிவமாக உடையவர்
६०. अखिलः — முழு (பிரபஞ்ச வடிவினர்)
६१. अखिलऋग्गम्यः — அனைத்து மந்திரங்களாலும் போதிக்கப்படுபவர்
६२. भूतात्मा — (ஐம்) பூதங்களுக்கு உள்ளிருப்பவர்
६३. भूतकृत् — (ஐம்) பூதங்களை உருவாக்கியவர்
६४. विभुः — எங்கும் நிறைந்தவர்
६५. आज्ञाकृत् — (சிவனார் வடிவில் தேவர்களை அந்தந்த வடிவில் பிறக்கும்படி) கட்டளையிட்டவர்
६६. अमरोद्योगी — தேவர்களின் (நலனுக்காக) முயற்சி செய்பவர்
६७. कलिभीतसुरार्थितः — கலிக்கு பயப்படும் தேவர்களால் (தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவில்) வேண்டப்பட்டவர்
६८. गुहादेशी — முருகனை (குமாரில பட்டராக அவதரிக்கும்படி) உத்தரவிட்டவர்
६९. गुहागोही — (அவ்வப்போது மலை) குறைகளை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்
७०. विष्णुब्रह्मनिदेशकृत् — விஷ்ணு ப்ரஹ்மா (இவர்களை ஸநந்தனர் மற்றும் ஸுரேச்வரராக அவதரிக்கும்படி) உத்தரவிட்டவர்
७१. गुह्यः — (அஸத்துகளிடம் சொல்லத்தகாத) ரகசியமானவர்
७२. गुहाशयः — (ஹ்ருதய) குறையில் உறைபவர்
७३. गूढः — (ப்ரஹ்ம வடிவில் அறியவொண்ணாது எவ்விடமும்) ஒளிந்திருப்பவர்

७४. भूरिदः — அள்ளி வழங்குபவர்
७५. भूतिकृत् — செல்வத்தை உருவாக்குபவர்
७६. बुधः — அறிஞர்
७७. भूमृत्स्थः — மலையில் ஸஞ்சரிப்பவர்
७८. भूतिभृत् — (உலகில் தர்மமெனும்) செல்வத்தை பராமரிப்பவர்
७९. भूभुक् — உலகைக் காப்பவர்
८०. भूतेशः — ஜீவராசிகளுக்கு தலைவர்
८१. भूतभावनः — ஜீவராசிகளை உருவாக்கியவர்
८२. भद्रः — மங்களமானவர்
८३. भव्यः — மனதிற்கினியவர்
८४. भवभिषक् — பிறவிப்பிணிக்கு வைத்தியர்
८५. भक्तपूज्यः — பக்தர்களால் பூஜை செய்யப்படுபவர்
८६. पिनाकभृत् — (சிவனார் வடிவில்) பிநாகம் (என்னும் வில்லை) தாங்கியவர்
८७. मण्डलात्मा — (ஸத்துக்களின்) மண்டலத்திற்கு ஆத்மாவாக இருப்பவர்
८८. मधुरवाक् — இனியன மொழிபவர்
८९. स्मितः — புன்னகை பூத்தவர்
९०. मान्यः — மரியாதைக்குரியவர்
९१. मधुः — தேனையை (ஸாரமான ஆனந்தம் கொடுக்கும் பரம்பொருளானவர்)
९२. मुनिः — மௌனமாக சிந்திப்பவர்
९३. महातेजाः — பேரொளிபடைத்தவர்
९४. महितवाक् — பெருமைக்குரியன சொல்பவர்
९५. अलङ्कारः — (பூமியை) அலங்கரிப்பவர்
९६. अमलः — (முந்தைய பிறப்பில் சேகரித்து தீய எண்ணமாகிய) அழுக்கு இல்லாதவர்

९७. अनघः — பாவமில்லாதவர்
९८. बालः — (எளிமை மற்றும் கபடமின்மையில்) குழந்தை போன்றவர்
९९. अबलैषणामुक्तः — பெண்ணாசை அற்றவர்
१००. आर्यभूः — (வெளிப்படையாகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும்) சான்றோரிடையே இருப்பவர்
१०१. आर्यसंश्रयः — சான்றோருக்கு அடைக்கலமாக இருப்பவர்
१०२. शीली — சீலம் மிகுந்தவர்
१०३. शिवगुरुप्रेष्ठः — சிவகுருவின் ப்ரிய (மகனார்)
१०४. आर्याम्बासुप्रजा — ஆர்யாம்பாவின் உயர்ந்த குழந்தை
१०५. शिवः — மங்களமானவர்
१०६. परात्परः — அப்பாலுக்கும் அப்பாலாய் இருப்பவர்
१०७. त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवसुसन्नुतः — முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களால் நன்கு வணங்கப்படுபவர்
१०८. उदारधीः — விசாலமான மனம் உடையவர்
१०९. सत्यरूपः — ஸத்ய வடிவினர்
११०. कालटीजननः — காலடியில் பிறந்தவர்
१११. अद्वयः — இரண்டற்றவர்
११२. विद्यापतिः — கல்விக்கு தலைவர்
११३. वटुः — ப்ரஹ்மசாரியாக இருப்பவர்
११४. वेद्यः — (த்யானத்தால்) அறிய வேண்டியவர்
११५. चिन्मयः — சைதன்ய வடிவினர்
११६. चूर्णिकाप्रियः — சூர்ணிகா (பூர்ணா என்னும் நதியில் பால்யத்தில்) களித்தவர்
११७. श्रीमात्रार्थितगार्हस्थ्यः — மதிப்பிற்குரிய அன்னையால் இல்லறம் (ஏற்கும்படி) வேண்டப்பட்டவர்

११८. श्रेयोधी: — (இல்லறத்தை விட) உயர்ந்ததை மனதில் அசையாது கொண்டவர்
११९. श्रितदेशिक: — ஆசார்யனை சரணடைந்தவர்
१२०. श्रीमुख: — (குரு முதன்முறை பார்த்தபோதே ஞானப்) பொலிவுடைய முகமுள்ளவராக (திகழ்ந்தவர்)
१२१. श्रीधर: — (அப்பொழுதே ஞான) லக்ஷ்மியைத் தாங்குபவராக (விளங்கியவர்)
१२२. शुष्मी — (உலகோருக்கு வழிகாட்டுவதற்கான) தேஜஸ்ஸைக் கொண்டவராக (குருவால் காணப்பட்டவர்)
१२३. शासिता — (சாஸ்திரத்தின்) உத்தரவை போதிப்பவர்
१२४. शुचि: — தூயவர்
१२५. उज्ज्वल: — (தேஜஸ்ஸால்) மிகவும் ஜ்வலிப்பவர்
१२६. साधु: — (பிறரின் நன்மையை) ஸாதித்துக்கொடுப்பவர்
१२७. स्थेयान् — வலுவானவர்
१२८. संयियंसु: — துறவறம் பெற விரும்பியவர்
१२९. सरिदालुतविग्रह: — (பூர்ணா) நதியில் உடல் முழுவதும் நனைத்தவர்
१३०. ग्राहग्रहव्याजलब्धप्रसूसन्याससम्मति: — முதலை பிடித்ததை வ்யாஜமாகக் கொண்டு தாயிடம் துறவறத்திற்கு அனுமதி பெற்றவர்
१३१. सन्यस्त: — (உடனே ஆபத்) ஸந்ந்யாஸம் பெற்றவர்
१३२. संयमी — புலன்களை அடக்கியவர்
१३३. प्रैषी — ஸந்ந்யாஸ மந்த்ரத்தை உச்சரித்தவர்
१३४. संसारत्यागतत्पर: — ஸம்ஸார (வாழ்க்கையை) தியாகம் செய்வதில் முனைந்தவர்
१३५. अर्चिष्मान् — (துறவறத்தால் புதிய) பொலிவு பெற்றவர்
१३६. आत्तगोविन्द: — கோவிந்த (பகவத்பாதரை மனதினால் குருவாக) வரித்தவர்
१३७. प्रस्थित: — (குருவிருக்கும் இடம் நோக்கி) கிளம்பியவர்

१३८. प्राप्तसद्गुरुः — ஸத்குருவை சென்றடைந்தவர்
१३९. आमोदी — (குருவினால் சிஷ்யனாக) ஆமோதிக்கப்பட்டவர் / ஞான நறுமணம் கொண்டவர்
१४०. निगमान्तज्ञः — வேதாந்தத்தை அறிந்தவர்
१४१. एकानन्दरसात्मकः — ஒரே ஆனந்த ரஸமாக எப்போதும் இருப்பவர்
१४२. श्रीब्रह्मसूत्रव्याख्याता — ஸ்ரீ பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு வியாக்யானம் எழுதியவர்
१४३. एकदण्डः — ஒரே தண்டத்தை கொண்டவர்
१४४. कषायभृत् — காவியை உடுத்தியவர்
१४५. भक्तप्रपञ्चसच्छात्रः — பக்தர்களாகிய உலகத்தோர் (தமக்கு) மாணவர்களாகக் கொண்டவர்
१४६. गोविन्दभगवत्प्रियः — கோவிந்த பகவத்பாதருக்கு பிரியமானவர்
१४७. हरिसब्रह्मचारी — (அவரது பூர்வாச்ரம புத்ரராகிய பர்த்ரு)ஹரியின் சக மாணவர்
१४८. स्पृष्टगौडपदाम्बुजः — கௌட(பாதரின்) பாதங்களைத் தொட்டு (வணங்கியவர்)
१४९. मातङ्गश्रीमहादेवीयोक्तिस्थापितसन्मतः — மாதங்க மஹாராணியின் வேண்டுகோளின்படி (அந்த ராஜ்ஜியத்தில்) நல்தர்மத்தை ஸ்தாபித்தவர்
१५०. यतितीर्थादिपुर्व्यन्तसम्प्रदायप्रवर्तकः — யதிகளுக்கு தீர்த்த முதல் புரீ வரை (தசநாமி) ஸம்ப்ரதாயத்தை ஏற்படுத்தியவர்
१५१. बादरायणवाग्वादी — (முதியவர் வேடத்தில் வந்த) வியாசருடன் வாதம் புரிந்தவர்
१५२. बहुशिष्यपरीवृतः — பல சிஷ்யர்களால் புடைசூழ்ந்தவர்
१५३. पद्मपादसनाथः — பத்மபாதரை (சிஷ்யனாக ஏற்று) பாதுகாத்தவர்
१५४. योगप्राप्तहराचलः — யோகத்தினால் ஹரனின் மலைக்கு (கைலாயத்திற்கு) சென்றவர்

१५५. आनीतलिङ्गकुलकः — (சிவனார் அளித்த) ஐந்து லிங்கங்களை எடுத்து வந்தவர்
१५६. आनन्दलहरीग्रहः — (ஸௌந்தர்ய லஹரியின் முன் பகுதியாகிய) ஆநந்தலஹரியை பெற்றவர்
१५७. केदारेशप्रतिष्ठाता — கேதாரில் முக்தி லிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்தவர்
१५८. नेपालवरलिङ्गकृत् — நேபாளத்தில் வர லிங்கத்தை வைத்தவர்
१५९. काश्मीरादिक्षेत्रवासी — காச்மீரம் முதலான இடங்களில் வசித்தவர்
१६०. दुर्वादिमतखण्डनः — கெட்ட வாதங்களுடைய மதங்களை கண்டித்தவர்
१६१. श्रीहस्तिगिरिनाथादिदिव्यक्षेत्रचरः — ஹஸ்திகிரி (விஷ்ணு காஞ்சி) முதலான கேஷத்திரங்களுக்கு சென்றவர்
१६२. सुधीः — நல்லறிவு உள்ளவர்
१६३. रुद्धभट्टोक्तिराद्धान्तः — (குமாரில) பட்டர் கூறிய (ஈசன் தேவையில்லை, கருமமே பலனளிக்கும் என்ற) ஸித்தாந்தத்தைக் கட்டுப்படுத்தியவர்
१६४. जितमण्डनभारतिः — மண்டன மிச்ரர் (மற்றும் அவரது பத்னியான) பாரதியை வெற்றி கொண்டவர்
१६५. परकायप्रवेशाप्तपाञ्चशर्यमहागमः — பரகாய ப்ரவேசம் செய்து காம சாஸ்த்ர நுணுக்கங்களை அறிந்தவர்
१६६. गुहानृसिंहसंस्तावलब्धदग्धकराम्बुजः — (பரகாய ப்ரவேசத்தின் போது) குஹையில் (ஒளிக்கப்பட்டிருந்த தமது இயல்பு உடலை சிலர் எரிக்க முயன்ற போது) நரசிம்மரை வேண்டி எரிந்த தன் கரத்தாமரைகளை மீட்டுப்பெற்றவர்
१६७. सरस्वतीजयाध्मातयतीश्वरसुरेश्वरः — கலைவாணியை வெற்றிகொண்டு ஸுரேஸ்வரரை துறவி ஆக்கியவர்
१६८. हस्तामलकसेव्याङ्घ्रिः — ஹஸ்தமலகரால் ஸேவிக்கப்பட்ட திருவடிகளைக் கொண்டவர்
१६९. तोटकार्यसुसेवितः — தோடகாசார்யரால் நன்கு வணங்கப்பட்டவர்

१७०. चित्सुखोदङ्कसच्छात्रवन्दिताङ्घ्रिः — சித்ஸுகர் உதங்கர் (போன்ற)
நல்மாணவர்களால் வணக்கப்பட்ட திருவடியினர்
१७१. गुणाम्बुधिः — குணக்கடலானவர்
१७२. इच्छालब्धगिरीशात्मा — விருப்பப்படி (தனது மூல) சிவ வடிவம்
எடுக்கக்கூடியவர்
१७३. गौरीकान्तः — கௌரியை ஈர்த்தவர்
१७४. गुरुत्तमः — உத்தமமான குரு
१७५. गुरुराजः — குருமார்களுக்கரசர்
१७६. गुणी — நல்ல குணம் உடையவர்
१७७. गोप्ता — (பக்தர்களைக்) காப்பவர்
१७८. गोपनः — (ரகசியங்களை) ஒளிப்பவர்
१७९. नराकृतिः — மனித வடிவம் கொண்ட (தெய்வம்)
१८०. निर्ममः — மமதையற்றவர்
१८१. नरकारातिः — நரகத்திற்கு எதிரி
१८२. नम्यः — வணங்கத்தக்கவர்
१८३. नाथः — தலைவர்
१८४. निरञ्जनः — அப்பழுக்கற்றவர்
१८५. निस्स्पृहः — ஆசைகளை கட்டுப்படுத்தியவர்
१८६. निष्कलः — பகுக்க முடியாத (பிரமமே சொருபமானவர்)
१८७. नित्यः — என்றும் இருப்பவர்
१८८. नामरूपविवेकवान् — பெயர் உருவம் (இரண்டும் ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும்
வேறு என்ற) விவேகம் உள்ளவர்.
१८९. नालीकः — பொய்யற்றவர்
१९०. निष्क्रियः — செயல்களுக்கப்பாற்பட்டவர்

१९१. नीरूक् — वलियற்றवर्
१९२. निराशीः — आसैकल इल्लாதवर्
१९३. निरामयः — वियाती इल्लாதवर्
१९४. निर्नतिः — (याருக்கும் தலை) வணங்கத் (தேவை) இல்லாதவர்
१९५. निःस्वधाकारः — ஸ்வதா (என்று சொல்லி செய்யும் பித்ரு காரியம்) இல்லாதவர் (ஸந்ந்யாஸி)
१९६. निःस्वाहाकृत् — ஸ்வாஹா (என்று சொல்லி செய்யும் தேவ காரியம்) இல்லாதவர் (ஸந்ந்யாஸி)
१९७. निरीश्वरः — (தனக்கு மேற்பட்ட) ஈசனில்லாதவர்
१९८. नीरूपकः — உருவற்ற (பரம்பொருளானவர்)
१९९. निर्गुणः — குணமற்ற (பரம்பொருளானவர்)
२००. निष्कर्मा — புண்ணிய பாபமற்ற (பரம்பொருளானவர்)
२०१. निर्व्यथः — துக்கமற்றவர்
२०२. वशी — வசீகரிப்பவர்
२०३. निर्लेपः — பற்றில்லாதவர்
२०४. नित्यपुष्टः — என்றும் வலுவானவர்
२०५. हृष्टः — உற்சாகமுள்ளவர்
२०६. तुष्टजनाश्रयः — திருப்தியான ஜனங்களால் ஆஸ்ரயிக்கப்படுபவர்
२०७. साक्षात्कारी — (ப்ரம்ம ஞான நிலையை) நேரடியாக அனுபவித்தவர்
२०८. सन्निधानः — (ப்ரம்ம ஞான நிலைக்கு) அருகில் சேர்ப்பிப்பவர்
२०९. सूरिः — தத்துவமறிந்தவர்
२१०. सायङ्ग्रहः — (அன்றன்று) மாலை (எங்குள்ளாரோ அங்கேயே இரவு தங்கும்) வீடாக கொண்டவர்
२११. यमी — புலன்களை கட்டுப்படுத்தியவர்

२१२. सत् — உண்மை வடிவினர்
२१३. सात्वान् — உண்மை(பொருளான பகவானை) உபாஸிப்பவர்
२१४. सात्त्विकः — சத்வ குணம் நிரம்பியவர்
२१५. सभ्यः — கலாசாரம் நிரம்பியவர்
२१६. सर्वमित्रः — அனைவருக்கும் நண்பர்
२१७. स्मरान्तकः — காமனை அழித்தவர்
२१८. सशिष्यः — சிஷ்யர்களுடன் கூடியவர்
२१९. सङ्गही — (வேத தாத்தபரியத்தை) ஸங்க்ரஹம் செய்தவர்
२२०. ज्यायान् — மூத்தவர்
२२१. बली — சக்திமிக்கவர்
२२२. वाग्मी — வாக்கு வன்மை மிக்கவர்
२२३. मितोक्तिकृत् — அளவோடு பேசுபவர்
२२४. वाचंयमः — பேச்சை அடக்கியவர்
२२५. वरिष्ठः — மிக உயர்ந்தவர்
२२६. व्याख्यानाख्यायिकापटुः — உரைகளை சரித்திரங்கள் (போல் அழகுற உருவாக்குவதில்) திறமிக்கவர்
२२७. परमः — எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவர்
२२८. परिभूः — சுற்றிலும் இருக்கும் (பரம்பொருளானவர்)
२२९. प्रौढः — பக்குவமானவர்
२३०. प्राज्ञः — அறிவாளி
२३१. प्रीतः — மகிழ்வுடன் இருப்பவர்
२३२. प्रियंवदः — பிரியமாக பேசுபவர்
२३३. प्रातर्दी — (தோஷங்களை) அறவே ஒழிப்பவர்
२३४. दहयोगी — தஹர யோகம் அறிந்தவர்

२३५. प्रहः — வணங்கிய இயல்பினர்
२३६. प्रश्ननिरूपणः — கேள்விகளுக்கு (பதில்களை) நிரூபித்தவர்
२३७. पारङ्गतः — எல்லையை அடைந்தவர்
२३८. पाशमुक्तः — பாசத்திலிருந்து விடுபட்டவர்
२३९. परवित् — பரத்தை அறிந்தவர்
२४०. प्रत्यगीक्षिता — உள்நோக்கிய பார்வையுடையவர்
२४१. अधिष्ठानवित् — (ப்ரபஞ்சமாம் தோற்றத்திற்கு) ஆதாரத்தை அறிந்தவர்
२४२. अव्याजः — (அருள்மழைபொழிய) காரணமில்லாதவர்
२४३. एकवादी — ஒரே இறை எனும் வாதத்தை கொண்டவர்
२४४. द्वयासहः — இரட்டையை ஒப்பாதவர்
२४५. स्वभूः — தன்னில் நிலைத்தவர்
२४६. स्वराट् — (மோக்ஷ நிலையில் தன்னை ஆள பிறர் இல்லாது) தன்னைத் தானே ஆள்பவர்
२४७. विराट् — வியாபித்து ஆள்பவர்
२४८. मौनी — மௌனமாய் இருப்பவர்
२४९. स्वप्रकाशः — தானே ஒளிர்பவர்
२५०. स्वयम्प्रभुः — (மற்றொருவரை எதிர்பாராமல்) தாமே திறமிக்கவர்
२५१. महत् — மேன்மை பொருந்தியவர்
२५२. अरूपः — உருவமில்லாதவர்
२५३. अव्यक्तः — (எளிதில்) விளங்காதவர்
२५४. परं ज्योतिः — மிகவும் உயர்ந்த ஜோதியானவர்
२५५. परं पदम् — மிகவும் உயர்ந்த பதவியானவர்
२५६. परं धाम — மிகவும் உயர்ந்த உறைவிடமானவர்
२५७. परा काष्ठा — மிகவும் உயர்ந்த எல்லையானவர்

२५८. परा शक्तिः — மிகவும் உயர்ந்த சக்தியானவர்
२५९. परा गतिः — மிகவும் உயர்ந்த கதியானவர்
२६०. परम् ओकः — மிகவும் உயர்ந்த சேருமிடமானவர்
२६१. परं वस्तु — மிகவும் உயர்ந்த பொருளானவர்
२६२. परं ब्रह्म — மிகவும் உயர்ந்த பிரம்மமானவர்
२६३. परं पुरः — மிகவும் உயர்ந்து முன்னின்றவர்
२६४. परायणः — மிகவும் உயர்ந்ததை அடைவிப்பவர்
२६५. परो भावः — மிகவும் உயர்ந்த த்யானவிஷயமானவர்
२६६. प्रशान्तात्मा — மிகுந்த சாந்தமே சொருபமானவர்
२६७. प्रसादकः — திருப்தி செய்பவர்
२६८. प्रज्ञानघनमूर्तिः — ஞானம் தவிர வேறற்ற மூர்த்தியானவர்
२६९. प्रशास्ता — வழிநடத்திச் செல்பவர்
२७०. प्रत्यगर्थवान् — உள்ளிருக்கும் பொருளை அறிந்தவர்
२७१. विज्ञाता — நுண்ணிய அறிவுடையவர்
२७२. विश्वकृत् — உலகை உருவாக்கியவர்
२७३. वेधाः — உலகின் (ஒவ்வொரு அம்சங்களையும்) அமைத்தவர்
२७४. वेदवेद्यस्ववैभवः — வேதத்தினால் மட்டும் அறியத்தக்கதும் தன்னிடம் மட்டும் உள்ளதுமான (தனிப்) பெருமையை உடையவர்
२७५. सत्यव्रतः — சத்தியத்தை விரதமாக கொண்டவர்
२७६. सत्यपरः — சத்தியத்துக்கு அர்ப்பணமானவர்
२७७. त्रिसत्यः — மூன்று காலத்துக்கும் சத்தியமானவர்
२७८. सत्यनायकः — சத்தியத்திற்கு நாயகன்
२७९. सत्यप्रतिष्ठः — சத்தியத்தின் அடிப்படையில் (செயல்படுபவர்)
२८०. सत्याशीः — சத்தியமான வாழ்த்துகள் வழங்குபவர்

२८१. सत्यार्थप्रेरकः — சத்திய ப்ரயோஜனமுடைய காரியங்களை ஊக்குவிப்பவர்
२८२. समः — (அனைத்தையும்) ஸமமாக பார்ப்பவர்
२८३. ईक्षिता — (அனைத்தையும்) கவனித்துக்கொண்டிருப்பவர்
२८४. सच्चिदानन्दस्वरूपः — சத்சித் ஆனந்த வடிவானவர்
२८५. सदसत्परः — ஸத் அஸத் (இரண்டையும் பிரிப்பதில்) முனைந்தவர்
२८६. सत्यरूपः — சத்தியமே வடிவானவர்
२८७. सत्यसंस्थः — சத்தியத்தில் நன்கு நிலைத்தவர்
२८८. नगेशः — (சிவனார் வடிவில்) மலைக்கு ஈசன்
२८९. छात्रमानितः — மாணவர்களால் கொண்டாடப்படுபவர்
२९०. नारदादिनुतः — நாரதர் முதலியவரால் மிகவும் போற்றப்பட்டவர்
२९१. नम्रः — (பகவானை) வணங்கும் சுபாவமுடையவர்
२९२. नारीनरनवाकृतिः — பெண்களோ ஆண்களோ (கண்டிராத) அபூர்வ வடிவினர்
२९३. व्यासजैमिनिवाग्वादी — வியாசர் ஜைமினி ஆகியோருடன் வாதம் புரிந்தவர்
२९४. शारदाविजयी — சாரதையை வென்றவர்
२९५. शमी — அடக்கம் கொண்டவர்
२९६. सुरेश्वराचार्यदत्तस्वाश्रमः — ஸுரேஸ்வராசார்யருக்கு தனக்கு (நிகரான ஸந்ந்யாஸ) ஆஸ்ரமத்தை கொடுத்தவர்
२९७. सूरिकेसरी — சிந்தனையாளர்களில் சிம்மம்
२९८. अङ्कितादिब्रात्यकृत्यदूरवैदिकवर्त्मकृत् — (சூட்டினால்) முத்திரைகள் தரித்துக்கொள்வது போன்ற சாஸ்த்ரம் தடுத்த செயல்கள் அறவே அற்ற வைதிகமாக பாதையை அமைத்தவர்
२९९. कुकूलानलकूटस्थकुमारिलकृतानतिः — உமித்தீக்கூட்டத்தின் இடையே இருந்த குமாரில (பட்டரால்) வணங்கப்பட்டவர்

३००. कुतर्ककर्कशक्षमाभृत्कुलिशः — கடினமான மலைகள் போன்ற துஷ்டவாதங்களை (அழிக்கும்) வஜ்ராயுதமானவர்
३०१. कविकेसरी — கவி இயற்றுவதில் சிம்மம்
३०२. कुवादिमदमत्तेभपञ्चास्यः — மதம் பிடித்த யானைகள் போன்ற துர்வாதிகளை (வீழ்த்தும்) சிங்கம் போன்றவர்
३०३. कलिनाशनः — கலியை நாசம் செய்பவர்
३०४. योगरोगहरः — யோகத்தால் நோயை நீக்கியவர்
३०५. साङ्ख्यसङ्ख्यावान् — ஞான (பாதையை) திரிபற அறிந்தவர்
३०६. अमितद्युतिः — அளவற்ற பொலிவுடையவர்
३०७. जितजैनप्रतिष्ठम्भस्तम्भनोच्चाटनामनुः — ஜைனர்களின் இடைஞ்சல்கள் மற்றும் ஸ்தம்பன உச்சாடனங்களுக்கான மந்த்ரங்களை முறியடித்தவர்
३०८. वैशेषिकविशेषोक्तिविशोषणविचक्षणः — வைசேஷிகர்களின் முக்கியமான கூற்றுகள் வறண்டுபோகும்படி செய்வதில் நிபுணர்
३०९. निरस्तद्वैतिमूर्धन्यशैवभागवतागमः — தலையாய த்வைதிகளாகிய சைவர்கள் மற்றும் பாகவத மதத்தவர்களின் ஸாஸ்த்ரத்தை நிராகரித்தவர்
३१०. काञ्चीनगरनिर्मातृराजसेननृपार्चितः — காஞ்சீபுர நகரத்தை (ஆசார்யாளின் ஆஜ்ஞைப்படி மீண்டும்) நிர்மாணம் செய்துகொடுத்த ராஜஸேனன் என்ற அரசனால் பூஜிக்கப்பட்டவர்
३११. वरदालयनिर्माता — (ராஜஸேனன் மூலம்) வரதர் ஆலயத்தை (புனர்)நிர்மாணித்தவர்
३१२. एकाम्रनाथपदोद्धरः — ஏகாம்ரநாதரின் இருப்பிடத்தை (ஜீர்ண) உத்தாரணம் செய்(வித்)தவர்
३१३. गुहास्थचित्कलाचाण्ड्यखण्डनः — (காமாக்ஷி மூலஸ்தானமாகிய பிலாகாச) குஹையில் இருந்த ஜீவகலையின் உக்ரத்தை நீக்கியவர்
३१४. कालखण्डनः — (சிவனார் வடிவில்) காலனையே கண்டித்தவர்

३१५. कामकोष्ठधराक्रीडः — कामகோஷ்டம் (என்ற புண்ய) பூமியை தன் விளையாட்டு இடமாக கொண்டவர்
३१६. कामकोटिपदाश्रयः — (காமாக்ஷியாம்) காமகோடியின் பாதங்களை ஆஸ்ரயித்தவர்
३१७. कामाक्षीवरिवस्याकृत् — காமாக்ஷிக்கு (பலவித) சேவைகளை செய்தவர்
३१८. कालहस्तीश्वरार्चनः — காலஹஸ்தீஸ்வரரை பூஜித்தவர்
३१९. क्लृप्तसोपानसुप्रापशेषाचलशिरःपदः — ஸேஷாசலத்தின் உச்சியை எளிதில் அடைய அனுகூலமான படிக்கட்டை அமைக்கச் செய்தவர்
३२०. दिव्यः — தெய்வீகமானவர்
३२१. दीव्यद्वह्ववर्चसे नमः — தெய்வீக பிரம்ம வர்சஸ் உடையவர்
३२२. दीनरक्षी — தீனர்களை காப்பவர்
३२३. दरापहः — அல்பத்தனத்தை நீக்குபவர்
३२४. देवदेवः — தேவர்களுக்கும் தேவர்
३२५. दीनबन्धुः — தீனர்களுக்கு உறவினர்
३२६. दयितः — அன்பிற்குரியவர்
३२७. दीनदैन्यहृत् — தீனர்களின் தீனத்தன்மையைப் போக்குபவர்
३२८. दोषदूरः — தோஷங்களிலிருந்து தூரத்திலிருப்பவர்
३२९. दुष्टरिपुः — துஷ்டர்களுக்கு எதிரி
३३०. दुर्वासःश्लाघितः — துர்வாசரால் சிலாதிக்கப்பட்டவர்
३३१. अदरः — அல்பத்தனம் இல்லாதவர்
३३२. द्रविणाद्येषणात्यागी — பொருள் முதலியவற்றில் ஆசையை விட்டவர்
३३३. दोषज्ञः — குற்றங்களை (விலக்குவதற்காக அவற்றை) அறிந்தவர்
३३४. दूरदर्शनः — தொலைவில் உள்ளவற்றை காண்பவர்

३३५. दीर्घदर्शी — (வருங்காலத்தை) வெகுமுன்பே பார்க்கவல்லவர்
३३६. दौःस्थ्यदूरः — மோசமான நிலையை அகற்றுபவர்
३३७. दारिद्र्यदमनः — ஏழ்மையை கட்டுப்படுத்துபவர்
३३८. दयी — தயை உடையவர்
३३९. दलिताशेषधीदोषः — புத்தியில் உள்ள குறைகளை மிச்சமில்லாமல் சிதைப்பவர்
३४०. विस्तृताद्वैतवैभवः — அத்வைதத்தின் வைபவத்தை விஸ்தாரம் செய்தவர்
३४१. क्षेत्राटनक्रमभ्रान्तकृत्स्नभारतमण्डलः — கேஷத்ராடன முறைப்படி முழு பாரத மண்டலத்தையும் சுற்றியவர்
३४२. कैलाससेवी — கைலாசத்தை சேவித்தவர்
३४३. बदरीनारायणपदाश्रयः — பத்ரிநாராயணரின் பாதங்களை ஆசிரயித்தவர்
३४४. कामरूपार्चनः — காமரூபம் (அஸ்ஸாமில் உள்ள தேவியை) அர்ச்சித்தவர்
३४५. अकामः — காமம் இல்லாதவர்
३४६. काश्मीरेश्वरसेवकः — காச்மீரத்தில் ஈசனுக்கு சேவை செய்தவர்
३४७. अवन्तीद्वारकायोध्यामायाकाञ्चीमहीप्रियः — அவந்தீ த்வாரகா அயோத்யா மாயா காஞ்சி ஆகிய கேஷத்ரங்களை விரும்பியவர்
३४८. कालीघट्टहरिद्वारजम्बुदेवीप्रयागगः — காளிகட்டம், ஹரித்வார், ஜம்பு (ஜம்மு) தேவி, பிரயாகை ஆகியவற்றுக்குச் சென்றவர்
३४९. श्रीशैलेशजगन्नाथपुरुषोत्तमभीमगः — ஸ்ரீசைல ஈசன், ஜகந்நாதம், புருஷோத்தமம், பீம (சங்கர கேஷத்ரங்களுக்கு) சென்றவர்
३५०. त्र्यम्बकोजयिनीविन्ध्यवासिनीसेवनापरः — த்ர்யம்பகம், உஜ்ஜயினி, விந்த்யவாசினி (கேஷத்ர தெய்வங்களை) ஆர்வத்துடன் வணங்கியவர்
३५१. सेतुकन्याकुमारीगः — சேது, கன்யாகுமரி (கேஷத்ரங்களுக்கு) சென்றவர்

३५२. जनार्दनजनार्तिहा — ஜனார்த்தன (கேஷத்ரத்தில் இருந்த) ஜனங்களின் கஷ்டத்தைத் தொலைத்தவர்
३५३. अनन्तपुरवैयाघ्रवृषाचलपदाश्रयः — திருவநந்தபுரம், வ்யாக்ர (கேஷத்ரம்) மற்றும் திருச்சூரை நாடியவர்
३५४. कालटीकलभः — காலடியில் (பிறந்த ஞான புஷ்டியுடன் கூடிய) யானைக்குட்டி
३५५. कल्यः — (காரியங்கள் செய்வதில்) திறமிகுந்தவர்/முனைந்தவர்
३५६. सरःशरझरीचरः — குளங்கள், (அவற்றின் கரைகளில் அடர்ந்திருக்கும்) புல்லுகள், நீர்வீழ்ச்சிகள் (இடையே) ஸஞ்சரித்தவர்
३५७. कृत्स्नकर्णाटपाण्ड्यान्त्रचरचोलमहीचरः — கர்ணாடகம், ஆந்த்ரம், பாண்டியம், சேரம் மற்றும் சோழ நாடுகள் அனைத்திலும் ஸஞ்சரித்தவர்
३५८. श्रीनीपतिल्वन्यग्रोधछायाश्वेतवनाश्रयः — வில்வவனம் (வைகாவூர்), நீபவனம் (ஆலவாய்), தில்லைவனம் (சிதம்பரம்), ஆலங்குடி, சாயாவனம் (சாயக்காடு), வெண்காடு (ஆகியவற்றை) நாடியவர்
३५९. मान्यश्रीरङ्गमधुरार्जुनशायिपुराश्रयः — மதிக்கப்பெறும் ஸ்ரீரங்கம், மதுரை, மருதூர், வில்லிபுத்தூரை நாடியவர்
३६०. अखिलाण्डेश्वरीरत्नताटङ्गन्यस्तयन्त्राट् — அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு ரத்ன தாடங்கமாக யந்திர ராஜமாகிய (ஸ்ரீசக்ரத்தை) அணிவித்தவர்
३६१. काञ्चीगुहाच्छदन्यस्तचक्रराजपरिस्तरः — காஞ்சீ (கேஷத்ர பிலாகாசமாகிய) குறையை மூடும்படி (ஸ்ரீ)சக்ர ராஜத்தை மூடியாக வைத்தவர்
३६२. भूम्यप्तेजोनिलाकाशलिङ्गसेवाधृतादरः — பூமி, ஜலம், தேஜஸ், காற்று, ஆகாசம் (ஆகிய பஞ்ச பூத கேஷத்ரங்களான காஞ்சீ, திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, காளஹஸ்தி, சிதம்பரம் இங்குள்ள) லிங்கங்களை ஸேவிப்பதில் ஆதரவு கொண்டவர்
३६३. सत्यव्रतस्थलस्थायी — ஸத்யவ்ரதம் (எனப்படும் காஞ்சீ) கேஷத்ரத்தில் வசித்தவர்

३६४. कामकोटिमठास्पदः — कामகோடி மடத்தை நிலைப்பிடமாக கொண்டவர்
३६५. चिदम्बरसभान्यस्तमोक्षलिङ्गः — சிதம்பர ஸபையில் மோக்ஷ லிங்கத்தை வைத்தவர்
३६६. अलिङ्गकः — (ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக) தனிப்பட்ட அடையாளம் இல்லாதவர்
३६७. ऋश्यशृङ्गाश्रमन्यस्तभोगलिङ्गः — ருஷ்யசிருங்கர் ஆச்ரமத்தில் போக லிங்கத்தை வைத்தவர்
३६८. ऋतम्मरी — (உலகெங்கும் பரவியிருக்கும் ஸத்யத்தை அறிவதற்கான) ருதம்பரா (ப்ரஜைஞ எனப்படும் ஞானத்தை) கொண்டவர்
३६९. शारदामान्यसन्देशः — சாரதையால் மதிக்கப்பட்ட (நீ பூமியில் ஆங்காங்கு இருந்து மக்களுக்கு அருள வேண்டும் என்ற) வேண்டுகோளை விடுத்தவர்
३७०. सर्वज्ञः — எல்லாம் அறிந்தவர்
३७१. सर्वपापनुत् — எல்லா பாபங்களையும் நீக்குபவர்
३७२. शारदामठसङ्क्षुप्तशारदापीठपावनः — சாரதையின் நிற்பிடத்தில் சாரதா பீடத்தை நிறுவி பவித்ரமாக்கியவர்
३७३. शारदास्थापनापूतऋश्यशृङ्गगिरिस्थलः — சாரதையை ஸ்தாபித்ததால் ருஷ்யச்ருங்ககிரியை சிறப்படையச்செய்தவர்
३७४. अशरीरवचोव्यूढकामकोटिमठस्थितिः — அசரீரியின் சொல்படி காஞ்சி மடத்தை நிறுவி வளர்த்தவர்
३७५. कामकोटिमहापीठमध्यदृश्यमहामणिः — कामகோடி மஹா பீடத்தில் காணப்பட்ட பெரிய மணியைப் போன்றவர்
३७६. कालघ्नः — (சிவனார் வடிவத்தில்) யமனை அடக்கியவர்
३७७. कामधुक — விரும்பிய (பலன்களை) அளிப்பவர்
३७८. कान्तः — அன்பிற்குரியவர்
३७९. शारदाजैत्रवाङ्मुखः — சாரதையையே ஜயிக்கும் வாக்கை வாயில் கொண்டவர்

३८०. कामकोटिधरागोष्ठी — कामகோடி பூமியை தனது கொட்டில் போல் (இருப்பிடமாக) கொண்டவர்
३८१. कर्मन्दिकुलशेखरः — யதிகளின் குழாமுக்கு தலையாயவர்
३८२. शिष्यसङ्घपरज्ञानव्रततीदोहदप्रदः — சிஷ்யர்கள் கூட்டத்திற்கு பர (வஸ்துவின்) ஞானமாகிய கொடி (வளருவதற்கான) ஊட்டச்சத்தை அளிப்பவர்
३८३. मठान्नायमहान्नायसेतुकेरलधर्मकृत् — மடங்களின் ஆம்நாய (ஸம்ப்ரதாயங்களைத் தெரிவிக்கும்) பெரியதான ஆம்நாய ஸேது என்ற கேரள (தேசத்தில் ப்ரஸித்தமான?) நூலை யாத்தவர்
३८४. पुर्यन्ततीर्थप्रमुखशिष्यागमविवेचनः — தீர்த்த முதல் புரீ வரையிலான சிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயங்களைப் பாகுபடுத்தியவர்
३८५. आनन्देन्द्राभिधापूर्वसरस्वत्याह्वयागमः — (அதில்) ஸரஸ்வதீ என்பதற்கு முன்பு ஆநந்த இந்த்ர (என்ற இரு) பதங்களும் (தனித்தனியே பயன்படுத்தப்படுவதற்கு முறையையும்) (வகுத்தவர்)
३८६. आनन्दमयजानन्दिवाग्जयख्यातवाक्पदः — ஆநந்தமய (அதிகாரண தெளிவாக்கத்தால் லௌகிக) ஆநந்தமே ப்ரஹ்மம் (என்று சொல்பவர்களை) ஐயித்து புகழ்பெற்ற சொல்லாண்மையை உடையவர்
३८७. योगेश्वरार्चानिरतः — யோகேஸ்வரரை ஆராதிப்பதில் முனைந்தவர்
३८८. योग्यः — யோக்யதை உடையவர்
३८९. योगविदां वरः — யோகம் அறிந்தவர்களில் சிறந்தவர்
३९०. सुस्थितः — செளக்கியமாக இருப்பவர்
३९१. सुस्थिरः — அசைக்க முடியாதவர்
३९२. स्निग्धः — மென்மையானவர்
३९३. स्थासुः — அழியாதவர்
३९४. स्थेमा — உறுதித்தன்மையே (வடிவமானவர்)

३९५. स्थितिप्रदः — (தன் சுய) நிலையில் (உறுதியாக நிற்கும் தன்மையை) அருள்பவர்
३९६. सत्यव्रतपदप्राप्तब्रह्मीभावः — (அவதார இறுதியில்) ஸத்யவ்ரதம் (எனப்படும் காஞ்சீ) க்ஷேத்ரத்தில் ப்ரஹ்மத்தில் ஒன்றியவர்
३९७. अशरीरवान् — உடலற்றவர் (உடலில் அபிமானம் அற்றவர்)
३९८. दुस्तरापारसंसारपारतारणकृत्तरिः — தாண்டுவதற்கரியதான எல்லையற்ற(தாகத் தோன்றும்) ஸம்ஸாரத்தின் எல்லைக்கு சேர்ப்பிக்கும் படகானவர்
३९९. कृत्तारिवर्गसंशान्तस्वान्तलक्ष्यस्ववैभवः — (காமம் க்ரோதம் முதலிய) எதிரிக்கூட்டங்களை அறுத்ததால் சாந்தமடைந்த மனதினால் (ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகிய) தன் பெருமையை அறியக்கூடியவர்
४००. अनातुरः — சோர்வில்லாதவர்
४०१. अतुलितः — ஒப்பிட முடியாதவர்
४०२. सद्वृत्तः — நன்னடத்தை உடையவர்
४०३. साधुदर्शनः — தரிசனம் செய்ய உகந்தவர்
४०४. षड्दर्शनीपारदृश्वा — (ந்யாயம் முதலிய) ஆறு தரிசனங்கள் (என்ற சாஸ்த்ரங்களில்) கரைகண்டவர்
४०५. षडध्वातीतमानसः — (வர்ணம் பதம் முதலியதாக உபாஸனா ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படும்) ஆறு பாதைகளையும் கடந்த (ப்ரஹ்மத்தில் ஒன்றிய) மனதை உடையவர்
४०६. अदोषः — குற்றமில்லாதவர்
४०७. दुर्जयः — வெல்ல இயலாதவர்
४०८. अदूनः — தாபப்படாதவர்
४०९. दुर्घर्षः — மிரளச்செய்யவியலாதவர்
४१०. अपुनर्भवः — மீண்டும் பிறவாதவர்
४११. शुद्धः — சுத்தமானவர்

४१२. बुद्धः — தன் சொருபத்தை அறிந்தவர்
४१३. प्रबुद्धात्मा — விழிப்படைந்த ஆத்மாவானவர்
४१४. सिद्धः — (பிறவி) பயன்பெற்றவர்
४१५. प्रेद्धः — பலமான (ஞான) ப்ரகாசமுடையவர்
४१६. समुद्धरः — ஆபத்துகளில் இருந்து மீட்டெடுப்பவர்
४१७. समिद्धः — (சம தமாதி குணங்களால் ஞானத்தீ) நன்கு ஓளிரப்பெற்றவர்
४१८. प्रतिभाविद्धः — (சமயோசித புதிய யோசனைகள் வரக்கூடிய) அறிவுக்கூர்மை நிறைந்தவர்
४१९. सारज्ञः — சாரத்தை அறிந்தவர்
४२०. सर्वशास्त्रवित् — எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவர்
४२१. सुधास्वादुवचाः — அமுதமனைய இனிய மொழியினர்
४२२. सूक्ष्ममतिः — சூக்கும அறிவுள்ளவர்
४२३. मोहतमोरविः — மோகமென்னும் இருளுக்கு சூரியன் போன்றவர்
४२४. महायशः — பெரும் புகழ்கொண்டவர்
४२५. महाशीलः — பெரும் ஒழுக்கத்தை கொண்டவர்
४२६. महौजाः — பெரும் காரியத்திறன் பெற்றவர்
४२७. महामुनिः — பெரும் முனிவர்
४२८. महनीयः — மதிக்கத்தக்கவர்
४२९. महासत्त्वः — பெரும் (ஆத்ம) பலத்தை கொண்டவர்
४३०. माननार्हः — மரியாதைக்கு உரியவர்
४३१. महार्थवित् — பெரும்பொருளை அறிந்தவர்
४३२. मायातत्त्ववित् — மாயா தத்துவத்தை அறிந்தவர்
४३३. अव्यग्रः — பதட்டமில்லாதவர்

४३४. महीमण्डलपण्डितः — பூ மண்டலத்தில் (தலைசிறந்த) பண்டிதர்
४३५. मातृकृत्यासाह्यकर्मशप्तकेरलभूसुरः — தாயாரின் க்ருத்யத்திற்கு ஒத்தாசை செய்யாத கேரள ப்ராஹ்மணர்களுக்கு சாபம் அளித்தவர்
४३६. यथाप्रतिश्रवाचीर्णस्मृतमातृप्रतिश्रुतिः — நினைத்தவுடன் (வருவேன் என்ற) தாயிடம் செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை சொல்லியவண்ணம் செய்தவர்
४३७. रवीन्दुदृक् — (சிவனார் வடிவில்) ஸூர்யனையும் சந்த்ரனையும் கண்களாகக் கொண்டவர்
४३८. दोर्मन्थोत्थाग्निसन्दीपिताम्बिकः — தோளைக் கடைந்ததால் உருவான அக்னியால் தாய்க்கு தீயளித்தவர்
४३९. रसज्ञः — ரஸமான (பரம்பொருளை) அறிந்தவர்
४४०. रसिताम्नायः — வேத ஸாஸ்த்ரங்களின் சுவையை அறிந்தவர்
४४१. रागद्वेषहरः — ஆசை துவேஷம் ஆகியவற்றை நீக்குபவர்
४४२. महत् — மகத்தானவர்
४४३. राजयोगी — ராஜ யோகி
४४४. आप्तकामः — விரும்பியதை அடைந்தவர்
४४५. निराशः — ஆசைகள் இல்லாதவர்
४४६. मातृवत्सलः — அன்னை போன்ற அன்புடையவர்
४४७. कामतन्त्रकलास्यर्थकायान्तरनिवेशनः — காம ஸாஸ்த்ர கலையை அறிய (ஒரு இறந்த அரசனின் சரீரத்தில்) பரகாய ப்ரவேசம் செய்தவர்
४४८. काव्यरत्नविनिर्माणलब्धोदात्तकविप्रथः — (அவ்வடிவில்) சிறந்த காவ்யத்தை நிர்மாணித்ததால் உயர்ந்த கவி என்ற புகழைப் பெற்றவர்
४४९. माधुर्यधुर्यफणितिः — இனிமையில் முன்னிற்கும் சொற்களைக் கொண்டவர்
४५०. मधुराधीशमानितः — மதுரையை (ஆண்ட) அரசனால் மதிக்கப்பட்டவர்
४५१. ज्योतिःपुरेशविनुतः — ஜ்யோதிபுரத்தின் அரசனால் வணங்கப்பட்டவர்

४५२. पारेजयपुरस्थितिः — ஜயபுரத்துக்கு அப்பாலும் வசித்தவர்
४५३. विरूपाक्षस्थलासेवी — விருபாக்ஷ தலத்தில் நெடிது தங்கியவர்
४५४. विजयाख्यपुरीचरः — விஜயபுரத்திற்கு (விஜயம்) செய்தவர்
४५५. विदिशादेशविहतिः — விதிஸா தேசத்தில் மகிழ்ந்திருந்தவர்
४५६. विश्वनाथपदप्रियः — வில்வநாதபுரியான (காசியை) விரும்பியவர்
४५७. पाटलीपुत्रसंस्थानः — பாடலிபுத்திரத்தில் தங்கியவர்
४५८. विष्णुपादप्रसेवनः — (கயா) விஷ்ணுபாதத்தை நன்கு சேவித்தவர்
४५९. गयावटद्रुमूलस्थः — கயாவில் ஆலமரத்தடியில் தங்கியவர்
४६०. भद्राचलनिरूढधीः — பத்ராசலத்தில் ஆழ்ந்த அபிமானமுள்ளவர்
४६१. वृन्दावनान्तसञ्चारी — பிருந்தாவன பகுதியில் சஞ்சரித்தவர்
४६२. व्यासाचलबिलाश्रयः — வ்யாஸாசல குஹையையும் அண்டியவர்
४६३. ओङ्कारकुण्डविहतिः — ஓங்கார குண்டத்தில் மகிழ்ந்திருந்தவர்
४६४. मल्लिकार्जुनमग्नधीः — மல்லிகார்ஜுனத்தில் ஆழ்ந்துள்ள மனத்தினர்
४६५. श्रीपञ्चनदपञ्चास्यशिष्यषण्डनिषेवितः — திருவையாற்றில் சிவபெருமானின் அடியார்கள் குழுவினால் வணங்கப்பட்டவர்
४६६. अहोबिलगुहारायः — அஹோபில குகையில் ஓய்வெடுத்தவர்
४६७. कमलाक्षः — தாமரைக்கண்ணர்
४६८. कलानिधिः — கலைகளுக்கு இருப்பிடமானவர்
४६९. कलिध्वंसी — கலியை துவம்சம் செய்பவர்
४७०. कामरूपः — தன்னிச்சையில் உருவை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடியவர்
४७१. कामचारः — விரும்பிய இடத்திற்கு செல்லவல்லவர்
४७२. कलामयः — கலைகளே வடிவமானவர்
४७३. परमेष्ठी — பரம்பொருளில் நிலைத்தவர்

४७४. वशप्राणः — ப்ராணனை வசப்படுத்தியவர்
४७५. कामाक्षीसेवनोत्सुकः — காமாக்ஷியை சேவிக்க விரும்பியவர்
४७६. प्राणदः — உயிர் அளிப்பவர்
४७७. प्रणयी — அன்பிற்குரியவர்
४७८. पुष्टः — வலுவானவர்
४७९. सर्वतन्त्रस्वतन्त्रधीः — எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்வதந்த்ரமாக ஸஞ்சரிக்கவல்ல புத்தியைக் கொண்டவர்
४८०. स्वतन्त्रात्मा — ஆத்ம தளைகளற்றவர்
४८१. नास्तिकान्तकृत् — நாஸ்திகர்களுக்கு முடிவுகட்டியவர்
४८२. प्रधीः — மிக்க புத்திமான்
४८३. आसनाध्ववित् — (யோக) ஆஸன மார்க்கத்தை அறிந்தவர்
४८४. दग्धक्षपणकोत्सेधः — ஜைனர்களின் அத்துமீறல்களை பொசுக்கியவர்
४८५. दाक्षिण्यनिधिः — பெருந்தன்மைக்கு இருப்பிடமானவர்
४८६. अक्षतः — பாதிக்கப்படாதவர்
४८७. दक्षः — சாமர்த்தியமானவர்
४८८. दक्षिणादिस्निद्धः — தென் திசையிலிருந்து (வந்த) ஸித்தர்
४८९. कालत्रयवित् — முக்காலமும் அறிந்தவர்
४९०. आस्तिकः — இறை நம்பிக்கையாளர்
४९१. आदेशा — கட்டளை பிறப்பிப்பவர்
४९२. अपौरुषः — சாதாரண மனிதனினும் அதிக சக்தி உடையவர்
४९३. ध्वस्तकापालिकमतक्रमः — காபாலிக மத வழிமுறைகளை த்வம்ஸம் செய்தவர்
४९४. कामिनीविमुखः — (லௌகிக) ஆசைகளில் ஈடுபட்ட பெண்களிடம் பாராமுகமானவர்

४९५. काम्यः — நண்பனாக கருத்தக்கவர்
४९६. कर्मत्यक् — கர்மானுஷ்டானங்களின் பலனை எதிர்பாராதவர்
४९७. कर्मणः — கர்மானுஷ்டானங்களுக்கு ஹிதமானவர்
४९८. कृती — செய்யவேண்டியவற்றை செய்துவிட்டவர்
४९९. कल्याणगुणशीलः — கல்யாண குணங்களை உடையவர்
५००. क्रियामुक्तः — செயல்களிலிருந்து விடுபட்டவர்
५०१. कृपाघनः — கிருபையால் நிறைந்தவர்
५०२. कीर्तिमान् — புகழுடையவர்
५०३. कृतयोगेशपूजात्रातजगज्जनः — யோக லிங்க பூஜையை செய்தமையால் உலக மக்களைக் காத்தவர்
५०४. धम्मिल्लपुरराज्यश्रीबालार्चननृपार्चितः — தம்மில்லபுரம் என்ற ராஜ்யத்தில் பாலா (த்ரிபுரஸுந்தரியை) அர்ச்சிக்கும் அரசனால் பூஜிக்கப்பட்டவர் (?)
५०५. वेदान्तभास्करः — வேதாந்தத்தில் சூரியன் போன்றவர்
५०६. ज्ञानचन्द्रः — ஞானத்தில் சந்திரன் போன்றவர்
५०७. ऐश्वर्यवारिधिः — சகல ஐஸ்வர்யங்களையும் பொழிபவர்
५०८. नेपालदेशभूपालवृषदेवोपदेशकृत् — நேபாள தேச அரசனான வருஷ தேவனுக்கு உபதேசித்தவர்
५०९. कैलासकूटसङ्क्षुप्तपशुपत्यर्चनाविधिः — கைலாஸ பர்வதத்தில் சிவனை பூஜிக்கும் வழிமுறை வகுத்தவர்
५१०. सौगतव्रातनिष्कासपटुः — புத்தமதக்கூட்டத்தை நீக்குவதில் திறம்பெற்றவர்
५११. वैराग्यबोधकः — வைராக்யத்தை போதிப்பவர்
५१२. सुधीमणिः — அறிவாளிகளுக்குள் மணி போன்றவர்
५१३. दिव्यदर्शी — தெய்வீக (ஞான) த்ருஷ்டி உடையவர்

५१४. देवदैव्यहृत् — (பூமியில் அதர்மம் பெருகியதால் ஏற்பட்ட) தேவர்களின் வருத்தத்தை அகற்றியவர்
५१५. अभ्रमः — குழப்பம் இல்லாதவர்
५१६. प्रसन्नकमलादत्तदरिद्रब्राह्मणीनिधिः — ப்ரஸன்னமடைந்த லக்ஷ்மியால் ஏழை அந்தணப்பெண்ணுக்கு செல்வம் கொடுப்பித்தவர்
५१७. सम्पुल्लकुसुमप्रख्यमन्दमन्दस्मिताङ्कुरः — முழுதும் மலர்ந்த பூவனைய மெல்லிய அரும்பு போன்ற புன்முறுவலை உடையவர்
५१८. चिन्मुद्रापरिधूतान्तेवासिपुङ्गवसंशयः — சிந்முத்ரையாலேயே தலைசிறந்த சீடர்களின் சந்தேகங்களை விரட்டியவர்
५१९. हरिहारिवचोहासभस्मसात्कृतभैरवः — (நரஸிம்ஹரின் மனமுவக்கும் வாக்கின்படி) சிங்கத்தில் பயங்கர குரலாகிய அட்டஹாஸத்தால் பஸ்மமாகிய காபாலிகனுக்கு (உடலைக்கொடுக்க முன்வந்தவர்)
५२०. समाश्रितसुधन्वात्तपादुकानित्यपूजनः — தன்னை அண்டிய ஸுதன்வா (என்ற அரசனால்) தமது பாதுகைகளுக்கு நித்ய பூஜை செய்யப்பெற்றவர்
५२१. नमःशेषी — நமஸ்காரங்களையெல்லாம் பெறத்தகுந்தவர்
५२२. नामपरः — (பகவானின்) நாமங்களை முக்கியமாகக் கொண்டவர்
५२३. नन्दिताशेषविष्टपः — தேவ லோகம் முழுவதும் மகிழ்ற வைத்தவர்
५२४. एकदण्डी — ஒரு தண்டம் உடைய (ஸந்ந்யாஸ ஸம்ப்ரதாயத்தைச்) சேர்ந்தவர்
५२५. कषायी — கஷாயம் தரித்தவர்
५२६. मुण्डी — (தலையை) முண்டனம் செய்து கொண்டவர்
५२७. खण्डितसौगतः — பௌத்தத்தை கண்டித்தவர்
५२८. दिगम्बरादिदुःसिद्धसिद्धान्तविनिर्बर्हणः — சித்தர்கள் என்று (தம்மைத்தாமே சொல்லிக்கொள்ளும்) திகம்பரர்களின் சித்தாந்தங்களை நசுக்கியவர்
५२९. मल्लिकाश्वेतदशनः — மல்லிகைகளைப் போன்ற வெண்ணிற பற்களை உடையவர்

५३०. महिलादूरमानसः — பெண்களின் நினைப்பிலிருந்து மிகவும் விலகியவர்
५३१. कामारिमूर्तिः — காமத்தின் எதிரி வடிவானவர்
५३२. कुतुकी — ஆநந்தமும் உத்ஸாஹமும் கொண்டவர்
५३३. कमनीयगुणाकरः — விரும்பத்தக்க குணங்கள் இருக்கும் சுரங்கம் போன்றவர்
५३४. सोमोद्भवातटीक्ष्णसौम्यगोविन्दसेवनः — (சந்த்ரனிலிருந்து உருவான) நர்மதா நதிக்கரையில் ப்ரஸந்நமான கோவிந்த (பகவத்பாதருக்கு) ஸேவை செய்தவர்
५३५. मालिकाप्रियचालुक्वराजपूजितविग्रहः — மாலிகாப்ரியன் என்ற சாளுக்ய அரசனால் (கனகாபிஷேகாதிகளால்?) உடல் முழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவர்
५३६. अत्याश्रमवरिष्ठः — (நான்கு) ஆச்ரமங்களை தாண்டிய நிலையை அடைந்தவர்களில் தலைசிறந்தவர்
५३७. श्रीः — (ஞானமாகிய நீங்காத) செல்வமாக (தாமே ஆனவர்)
५३८. श्रितकल्पद्रुमः — அண்டியவர்களுக்கு கற்பக வருக்ஷமானவர்
५३९. अश्रमः — களைப்பற்றவர்
५४०. मरुद्विधाजलस्त्रायी — காற்றினால் தூண்டப்பட்ட (அலைகள் கொண்ட நதிகளில்) ஸ்நானம் செய்தவர்
५४१. घटोद्भवसुदर्शनः — (காலடியில்) கும்பமுனியை தரிசித்தவர்
५४२. स्वयंविनम्रवृक्षाग्रशाखार्पितफलाशनः — தாமாகவே குனிந்து மரங்களின் நுனிக்கிளைகள் அர்ப்பணித்த பழங்களை உண்டவர்
५४३. वर्षद्वलाहकोन्मुक्तनीरासाराध्वमध्यगः — பொழியும் மேகங்கள் கொட்டும் நீர்ப்பெருக்குடன் (கூடிய) பாதைகளில் (பாதிப்பின்றி) செல்பவர்
५४४. समुज्ज्वलद्वज्वालादत्तवीथीवनाश्रयः — கொழுந்துவிட்டெரியும் காட்டுத்தீ (விலகி) அளித்த பாதையால் காட்டை அடைந்தவர்
५४५. शरारुमृगनिर्व्यूढसरणीयसृतिक्रमः — ஹிம்ஸிக்கக்கூடிய மிருகங்கள் (தாமே) விலகியளித்த செல்லவேண்டிய பாதைகளில் ஸஞ்சரித்தவர்

५४६. सदानुकूलपवनः — காற்றினால் எப்போதும் அனுகூலம் செய்யப்பட்டவர்
५४७. वसिष्ठः — (நீங்காத) செல்வம் உடையவர்களில் சிறந்தவர்
५४८. वाग्यतः — மௌனமாக இருப்பவர்
५४९. वरः — சிறந்தவர்
५५०. समीभवत्समुत्पातः — (செல்லும் பாதையில் அந்தந்த ஊர்மக்களின் வினையால் ஏற்பட்ட) அஸுப அடையாளங்கள் தாமே அடங்கப்பெற்றவர்
५५१. पांसून्मुक्तपथान्तरः — தூசிகளற்ற (சுத்தமான) பாதைகளில் சென்றவர்
५५२. तुषारशीकरस्पृष्टश्लिष्टपिष्टादनक्रियः — பனி (அல்லது நதி/மழை நீர்) தெறித்துபட்டதனால் மிருதுவான (சத்து) மாவை (மட்டும்) சாப்பிடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டவர்
५५३. मकरन्दझरीमान्यमधुरोक्तिः — மகரந்தத் (தேன்) வழிவது போல் மதிக்கத்தக்க இனிமையான சொற்கள் கொண்டவர்
५५४. महाकविः — பெரும் புலவர்
५५५. कमण्डलूदरकोडीकृतकल्लोलिनीशरः — அலைபுரளும் (நர்மதா) நீர்ப்பிரவாஹத்தை கமண்டலுவுக்குள்ளே அடக்கியவர்
५५६. अमृष्टभस्मक्लिन्नांशुकान्तनीरचरस्थितिः — (நீரில் இறங்கியும்) அழியாத திருநீறும் நனைந்த வஸ்தரத்தின் நுனிப்பகுதியில் மீன்களும் கூடியவர்
५५७. वेलाधामव्युदस्ताब्धिः — எல்லைக் கரையில் ஸமுத்ரத்தை விரட்டியவர் (கதை தேட வேண்டும்)
५५८. मृतसञ्जीवनेक्षणः — இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கவல்ல பார்வையை உடையவர் (கோகர்ணத்தில் அவ்வாறு ஆசார்யாள் செய்ததாக சரித்ரம்)
५५९. महाव्याधिप्रशमनः — பெரும் வியாதிகளை குணமாக்குபவர்
५६०. मदघ्नः — செருக்கை அழிப்பவர்
५६१. मृगवश्यकृत् — மிருகங்களை தன்வசம் கொண்டவர்
५६२. जडकुब्जादिसम्भाषी — ஜடம் கூன் உடையவர் முதலியோரிடமும் (கருணையுடன்) ஸம்பாஷித்தவர் (ஹஸ்தாமலகர் ஜடம் போல் காட்சியளித்தவர்)

५६३. लतापुष्पकृतार्चनः — கொடிகளிலிருந்து (தானாக உதிர்ந்த) பூக்களால் அர்ச்சனை செய்தவர்
५६४. सौवस्तिकक्रोष्टुबृन्दः — (காட்டுப்பகுதிகளில் ஸஞ்சரிக்கையில்) ஓநாய்க்கூட்டங்கள் முன்செல்லப்பெற்றவர்
५६५. सौखसुप्तिकौशिकः — (இரவில்) உறங்கவில்லையா என்று ஆந்தைகளால் கேட்கப்பெற்றவர்
५६६. सौप्राभातिककाकोलः — (காலையில்) காக்கைகளால் ஸுப்ரபாதம் பாடப்பெற்றவர்
५६७. सौखासनिकपन्नगः — (பாறைகள் முதலியவற்றிலிருந்து விலகி) சௌகரியமாக அமர ஸர்ப்பங்களால் ஆஸனம் அளிக்கப்பட்டவர்
५६८. सौखगायनकृद्भेकः — (மழைக்காலத்தில்) இனிய பாடகர்களின் கோஷ்டியை உருவாக்கும் தவளைகளால் (உபசரிக்கப்பட்டவர்)
५६९. सौवातिथ्यकपुष्पलिट् — தேனீக்களால் (தேனாகிய மதுபர்க்கம் அளித்து) அதிதி உபசாரம் செய்யப்பட்டவர்
५७०. सौवागतिकशार्दूलः — புலிகளால் வரவேற்பு சொல்லப்பெற்றவர்
५७१. सौखोन्मृष्टिकवृश्चिकः — (பாறை முதலியவற்றிலிருந்து எழுந்துகொள்ளும்போது அப்பால் சென்று விழுவதால்) தேள்களால் சரியாக உதறிக்கொண்டீரா என்று நிம்சயம் செய்விக்கப்பட்டவர்
५७२. सौस्नातिकप्रस्रवणः — நீர்வீழ்ச்சிகளில் நன்கு நீராடியவர்
५७३. सौवभ्यञ्जनिकाम्बुदः — மேகங்களால் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்வது போல் (உடலைப் பளபளக்கவைக்கும் மழை) பொழிவிக்கப்பட்டவர்
५७४. सौवीजितिकवातूलः — பெருங்காற்றுகளால் நன்று விசிறிவிடப்பட்டவர்
५७५. सौवनातपिकद्रुमः — மரங்களால் வெயிலிலிருந்து நன்கு பார்த்துக்கொள்ளப்பட்டவர்
५७६. सौवासितिकपञ्चास्यः — ஸிம்ஹங்களைப் போல் (கம்பீரமாக) அமர்பவர்

५७७. सौवन्धसिकवाहसः — மலைப்பாம்புகளைப் போல் (ஒரு முறை) போதுமான அளவு உண்டு (வெகு காலம் த்ருப்தியுடன்) இருப்பவர்
५७८. सौविहासिकमत्तेभः — மதம்பிடித்த யானைகளானைய அழகிய புன்முறுவல் உடையவர்
५७९. सौवध्युषितकृद्गुहः — குறைகளில் ஸுகமாக தங்கியவர்
५८०. सौप्रस्थितककान्तारः — (ஆங்காங்கு) எளிதில் கிளம்பி போவதற்கு பெருங்காட்டினால் (நல்ல பாதை அளிக்கப்பட்டவர்)
५८१. सौशाकुनिकमौकलः — காக்கைகளால் சுப சகுனமாக கரையப்பெற்றவர்
५८२. सौवापीतिकवेशन्तः — குளங்களில் த்ருப்தியாக நீர் பருகியவர்
५८३. सौजग्धिकफलेग्रहिः — பழுத்த மரங்களினால் நன்கு உண்டவர்
५८४. सौविलिप्तिकभूधूलिः — பூமி தூசி (உடல்முழுதும் சந்தனம்போல்) நன்கு பூசப்பெற்றவர்
५८५. सौवस्त्रकपटच्चरः — கந்தராடையை உயர்ந்த வஸ்த்ரம் போல் தரிப்பவர்
५८६. सौजापितिकभल्लूकः — ஜபங்கள் நன்கு நடக்கின்றனவா என்று (விசாரிப்பதுபோல் இடையூறு செய்யாமல்) கரடிகள் அப்பால் செல்லப்பெற்றவர்
५८७. सौवधीतिकचातकः — சாதக (பறவைகள் குரல் கொடுப்பதால்) பாராட்டப்பட்ட (உபநிஷத் முதலிய) உயர்ந்த பாராயணம் செய்தவர்
५८८. सौसंविष्टिकगोपुच्छः — நன்கு உறங்கினீர்களா என்று குரங்குகளால் (வந்து விசாரிக்கப்பட்டவர்)
५८९. सौवुद्गीतिककोकिलः — அழகிய பாட்டுகளால் குயில்களால் போற்றப்பட்டவர்
५९०. सौखप्रबुद्धिकश्वावित् — (காலையில் இங்குமங்கும் ஸஞ்சரிக்கையில்) முள்ளம்பன்றிகளால் (எங்கள் மேல் மோதிக்கொள்ளாமல் இருக்க) நன்கு விழித்துக்கொண்டீர்களா என்று விசாரிக்கப்பட்டவர்
५९१. सौवाहिकदिवाकरः — பகல் காரியங்களுக்கு சூரியனால் அனுகூலம் செய்யப்பட்டவர்

५९२. सौरात्रिकतुषारांशुः — இரவு காரியங்களுக்கு சந்திரனால் அனுகூலம் செய்யப்பட்டவர்
५९३. सौयामिकदिवानिशः — பகல் இரவும் சேர்ந்து அனுகூல பொழுதுகள் அளிக்கப்பட்டவர்
५९४. अवाक् — (நிர்குண ஸ்வரூபத்தில்) வாக்கு அற்றவர்
५९५. अकायः — (நிர்குண ஸ்வரூபத்தில்) உடலற்றவர்
५९६. अचित्तः — (நிர்குண ஸ்வரூபத்தில்) மனம் அற்றவர்
५९७. दण्डी — தண்டம் ஏந்தியவர்
५९८. द्वैततमोरविः — தவைதம் எனும் இருளுக்கு சூரியன் போன்றவர்
५९९. षड्गुणः — (ஆளுகை, தர்மம், புகழ், செல்வம், ஞானம், வைராக்யம் ஆகிய) ஆறு குணமுடைய (பகவத்ஸ்வரூபமானவர்)
६००. सप्तभङ्गीस्याद्वादभेदी — (இருக்கலாம், இல்லாமல் போகலாம் முதலிய) ஏழு விதமாக “இருக்கலாம்” என்று சொல்லும் (ஜைன மதத்தை) உடைத்தவர்
६०१. अष्टसिद्धिमान् — எட்டு (பெரிய) சித்திகள் உடையவர்
६०२. त्र्यक्षमूर्तिः — முக்கண் உடைய (அம்பாள்/சிவன்) வடிவினர்
६०३. चतुर्वर्गसुरभिः — நான்கு புருஷார்த்தங்களை (பொழியக்கூடிய) காமதேனுவானவர்
६०४. बुद्धिवेषिता — ஞானத்தை (உணவுபோல்) பரிமாறக்கூடியவர்
६०५. श्रीनवावरणार्चादिविद्याचार्यः — ஸ்ரீ நவாவரண அர்ச்சனை முதலான வித்யைகளுக்கு ஆசிரியர்
६०६. अदशः — (கர்ப்பவாஸம், பாலியம் முதலிய ஸரீர்) நிலைகள் அற்றவர்
६०७. अजरः — வடிவழகு குன்றாதவர்
६०८. रुद्रैकादशिनीजापस्त्रपितार्धैन्दुशेखरः — பதினோரு முறை ருத்ரம் ஜபம் செய்வித்து பிறைசூடிக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தவர்
६०९. निर्गन्धः — (தற்) பெருமையற்றவர்

६१०. न्यस्तकर्मौघः — (உலகச்) செயல்களாகிய ப்ரவாஹத்தை விடுத்தவர்
६११. निःश्रेयसरतः — ஒப்பில்லா ஆனந்தத்தில் எப்போதும் திளைத்திருப்பவர்
६१२. अरतिः — (லௌகிக) ஸுகத்தை நிராகரித்தவர்
६१३. निरन्तः — முடிவில்லாதவர்
६१४. नीरुजः — வலியற்றவர்
६१५. अनीडः — (தனக்கென தனி) இடம் வைத்துக்கொள்ளாதவர்
६१६. नियमव्रजधूर्वहः — பலவித கட்டுப்பாடுகளை திறம்பட நிர்வகிப்பவர்
६१७. निगुम्भशतनिर्दिष्टनिर्दुष्टाद्वैतपद्धतिः — நூற்றுக்கணக்கான குழாம்களுக்கு குற்றமற்ற அத்வைத பாதையைக் காட்டியவர்
६१८. सङ्क्षेपशारीरककृत्सर्वज्ञात्मार्षितासनः — ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகம் செய்த ஸர்வஜ்ஞாத்மாவுக்கு (தமக்கு பிறகு காஞ்சீ காமகோடி பீட) ஆஸனத்தை அளித்தவர்
६१९. नैष्कर्म्यसिद्धिकृद्दार्तिककृद्देवेश्वरान्तरः — நைஷ்கர்ம ஸித்தியை செய்தவரும் வார்த்திகத்தை செய்தவருமான ஸுரேஸ்வரரை (ஸர்வஜ்ஞாத்மாவுக்கு முன்) அடுத்தவராக்கியவர்
६२०. पुष्टीकापञ्चपादीपाठतोषितपद्मपत् — எரிந்துபோன உரையின் ஐந்து பாதங்களை ஒப்பித்து பத்மபாதரை சந்தோஷப்படுத்தியவர்
६२१. हस्तामलकिताध्यात्महस्तामलकहंसकः — ஆத்ம தத்துவத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் கொண்ட ஹஸ்தாமலகருக்கு துறவறமளித்தவர்
६२२. बहुमन्दानन्दगिरितोटकप्रकटाय्यधीः — மிகவும் சுமாரான (திறம்கொண்டிருந்த) ஆநந்தகிரி (என்ற சீடர்) தோடகம் (எனும் யாப்பில் குருவைத் துதித்து
६२३. चित्सुखाचार्यकृष्णात्मचर्याविरव्यापिताश्रमः — சித்ஸுகாசார்யரால் இயற்றப்பட்ட தன் சரிதையால் விளக்கப்பட்ட ஆஸ்ரம (நிஷ்டையை) உடையவர்

६२४. उपदेशसहस्रादिप्रथितप्रकटाद्वयः — உபதேஸ ஸாஹஸ்ரீ (முதலிய (நூல்களால்) பரவலாக (பலரும் பயன்பெற) அத்வைதத்தை விளக்கியவர்
६२५. आम्नायाष्टकनिर्देश — ((ஞான மார்க்கத்திற்கு ஸாதனமான) எட்டு ஆம்னாயங்களுக்கு வழிகாட்டி
६२६. मध्यमास्त्रायनिष्ठितः — மத்யம (நடு) ஆம்னாயத்தில் (தானே முதல் பீடாதிபதியாக) நிலைத்தவர்
६२७. विजृम्भणदशाध्वस्ततथागतपथागतः — (இந்த ஆம்னாயங்கள்) வளருவதால் (நாஸ்திகராகிய) புத்த மதத்தினவரை த்வம்ஸம் செய்தவர்
६२८. द्वारकामठनिर्माता — (முதல் ஆம்னாயத்திற்கு) துவாரகா மடத்தை நிர்மாணித்தவர்
६२९. कालिकापीठकल्पकः — காளிகா(வை ஆம்னாய ஸக்தியாகக் கொண்ட) பீடத்தை உருவாக்கியவர்
६३०. सिद्धेश्वरसपर्याकृत् — (ஆம்னாய ஈஸ்வரராக) ஸித்தேஸ்வரரை வழிபட்டவர்
६३१. भद्रकालीप्रसादनः — (ஆம்னாய ஸக்தியான) பத்ரகாளியை சந்தோஷப்படுத்தியவர்
६३२. छन्दोगः — (ஆம்னாய வேதமான) ஸாமவேதத்தை ஓதியவர்
६३३. कीटवारस्थः — பூச்சிகளை இம்சிக்காமல் இருக்கும் (ஆம்னாய) விரதம் கொண்டவர்
६३४. गोमतीतीर्थसेवनः — கோமதீ (என்னும் நதியை ஆம்னாய) தீர்த்தமாக சேவித்தவர்
६३५. स्वरूपब्रह्मचार्यपद्मपादनिदेशकृत् — (ப்ரஹ்ம) ஸ்வரூபர் என்ற ப்ரஹ்மசாரிக்கு ஆசானான பத்மபாதருக்கு வழிகாட்டியவர்
६३६. आश्रमी — (இந்த ஆம்னாயத்திற்கு தஸநாமிகளில்) ஆஸ்ரம எனும் பட்டம் அளித்தவர்
६३७. तत्त्वमस्यादिमहावाक्यार्थरूपवान् — (ஸாமவேதத்தின்) தத்த்வமஸி (என்பதை) முதலாகக் கொண்டு (உபதேசித்த) மஹா வாக்கிய வடிவானவர்

६३८. ज्योतिर्मठकरः — (இரண்டாம் ஆம்னாயத்திற்கு) ஜ்யோதிர் மடத்தை நிறுவியவர்
६३९. ज्योतिष्मतीपीठनिदेशकृत् — ஜ்யோதிஷ்மதீ பீடத்துக்கு வழிகாட்டியவர்
६४०. बदर्याश्रमसंस्थानः — பதரிகாஸ்ரமத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்
६४१. अलकनन्दावगाहनः — அலகாநந்தாவில் நீராடியவர்
६४२. आथर्वणाङ्गिरोवेदी — அதர்வாங்கிரஸ வேதத்தை அறிந்தவர்
६४३. श्रीपूर्णागिरिसेवकः — ஸ்ரீ பூர்ணாகிரி (எனும் தேவியை) சேவித்தவர்
६४४. गोवर्धनमठीनाथः — (மூன்றாவது ஆம்னாயத்திற்கான) கோவர்த்தன மடத்தின் தலைவர்
६४५. गिरियोगपटाश्रयः — (தஸநாமிகளுள்) கிரி என்ற யோகபட்டத்தை (சில ஸிஷ்யர்களுக்கு) ஆஸ்ரயித்தவர்
६४६. पुरुषोत्तमसत्क्षेत्री — புருஷோத்தமரின் நல்ல க்ஷேத்ரத்தில் இருந்தவர்
६४७. विमलापीठकल्पकः — விமலா பீடத்தை முறைப்படுத்தியவர்
६४८. शतानन्दः — (உலகாயத ஆனந்தத்தை விட) நூறு நூறு மடங்கு ஆனந்தம் கொண்டதாக (உபநிஷத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டவர்)
६४९. शतौजाः — (அவ்வாறே) நூறு நூறு மடங்கு ஸக்திகளையும் கொண்டவர்
६५०. दशेन्द्रियविनिग्रहः — பத்து இந்திரியங்களையும் அடக்கியவர்
६५१. श्रीतुन्दिलितदेशश्रीऋश्यशृङ्गगिरिश्रयी — (நான்காவது ஆம்னாயத்திற்கு) அழகு கொழிக்கும் தேஸமாகிய ருஸ்யஸ்ருங்க கிரியில் தங்கியவர்
६५२. शारदावचनख्यातव्याख्यापीठाधिरोहणः — வ்யாக்யான பீடத்தில் அமரும்படி ஸாரதையின் வாக்கினால் அருளப்பட்டவர்
६५३. रामचन्द्रपुरक्षेत्री — ராமசந்த்ரபுரம் என்ற க்ஷேத்ரத்தில் வசித்தவர்
६५४. तुङ्गभद्रातटाश्रमी — துங்கையும் பத்ரையும் (கூடுமிடத்தின்) தடத்தில் ஆஸ்ரமம் அமைத்தவர்

- 37

६६८. कम्पावेगवतीचरः — கம்பா வேகவதீ நதிகளுக்கு இடையில் சஞ்சரித்தவர்
६६९. एकाम्रनाथचरणसरोजातमधुव्रतः — ஏகாம்ரநாதரின் திருவடித்தாமரைகளை (மொய்க்கும்) தேனீ போன்றவர்
६७०. कामाक्षीचरणद्वन्द्वपादुकार्चनतत्परः — காமாக்ஷியின் இரு திருவடி பாதுகைகளையும் அர்ச்சிப்பதில் ஈடுபாடுடையவர்
६७१. ऋग्वेदात्मा — ருக் வேத சொரூபமானவர்
६७२. परब्रह्मव्यवस्थापनधीरधीः — பர ப்ரம்ஹத்தை (ஸாஸ்த்ரப்படி) நிறுவுவதில் பராக்ரமம் காட்டிய புத்தியுடையவர்
६७३. सत्यव्रतसमाख्यातकाञ्चन्तरितविग्रहः — ஸத்யவ்ரதம் எனப்படும் காஞ்சியில் (இறுதியில்) தன் உடலை மறைத்தவர்
६७४. सर्वज्ञपीठाध्यारोहलुप्तसार्वज्ञ्यसंशयः — ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறியதால் “இவர் அனைத்தையும் அறிந்தவரா?” என்ற ஐயத்தைத் தொலைத்தவர்
६७५. सुरेश्वरादिसच्छात्रसमाराधितपादुकः — ஸுரேஸ்வரர் முதலிய நல்மாணாக்கர்கள் வணங்கிய பாதுகையை உடையவர்
६७६. मीमांसाद्वयपारीणः — (பூர்வம் உத்தரம் ஆகிய) இரு மீமாம்ஸைகளில் கரைகண்டவர்
६७७. काणादाक्षपदाध्ववित् — வைஸேஷிகம் ந்யாயம் இரண்டின் பாதையையும் அறிந்தவர்
६७८. द्वात्रिंशदायुःकलितत्रिःप्रदक्षिणभूतलः — முப்பத்திரண்டு வயதிற்குள் மும்முறை பூமியை (பாரதத்தை) ப்ரதக்ஷிணம் செய்தவர்
६७९. आसेतुहिमशैलान्तधर्मस्थापनदेशिकः — சேது முதல் இமாலயம் வரை தர்மத்தை நிலைநிறுத்திய ஆசிரியர்
६८०. विद्यावशीकृताशेषदेशविद्वज्जनार्चितः — தம் வித்யையால் பரவசமான அனைத்து தேசத்து அறிஞர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவர்
६८१. जगद्गुरुः — உலகிற்கே குரு

६८२. जगद्योनिः — (ஈசனார் வடிவில்) உலகின் பிறப்பு (இருப்பு மறைவுகளுக்கு) இடமானவர்
६८३. शास्त्रयोनिः — (ஈசனார் வடிவில்) ஸாஸ்த்ரங்களின் பிறப்பிடம்
६८४. समन्वयी — (முரணாகத் தோன்றும் வேதாந்த வாக்யங்களை) ஒருங்கிணைத்தவர்
६८५. स्पष्टास्पष्टब्रह्मलिङ्गी — தெளிவாகவும் தெளிவின்றியும் பரம்பொருளைக் குறிப்பவற்றை (அறிந்தவர்)
६८६. साङ्ख्ययोगविमर्शकृत् — ஸாங்க்ய யோக (ஸாஸ்த்ரங்களை) பரிசீலித்தவர்
६८७. वैयाकरणधीशोधी — இலக்கணம் கூறுபவர்களின் கருத்தை பரிசோதித்தவர்
६८८. वसिष्ठः — வசிஷ்டர் (போல் பிறரின் தாக்குதலை எளிதில் சமாளித்தவர்)
६८९. ककुबम्बरः — (பரம்பொருள் வடிவில்) விண்ணை ஆடையாக கொண்டவர்
६९०. गौतमीयवचोमुद्री — ந்யாய ஸாஸ்த்ரத்தின் (குறைகொண்ட) வாதங்களை முடக்கியவர்
६९१. वैशेषिकमदापहः — வைசேஷிகர்களின் கருவத்தை அடக்கியவர்
६९२. शौद्धोदनिमदोत्सादी — புத்த மதத்தினரின் செருக்கை சீர்குலைத்தவர்
६९३. जैमिनीयकुदृष्टिहृत् — ஜைமினீயத்தின் குறுகிய பார்வையை முறியடித்தவர்
६९४. दिगम्बरनयान्तघ्नः — திகம்பரர்கள் கொண்டு வந்த கடைசி வாதங்களையும் அழித்தவர்
६९५. ध्वस्तपाशुपतक्रियः — பாசுபதர்களின் செயல்பாடுகளை சிதறடித்தவர்
६९६. शून्यात्मवादनिर्हर्ता — ஆத்மா (இல்லை, அனைத்தும்) சூன்யமே என்னும் வாதத்தை வீழ்த்தியவர்
६९७. भिन्नभागवतागमः — (ஸங்கர்ஷணன் முதலிய நான்கு வடிவங்களே இறைவனின் உண்மை வடிவம் என்ற) பாகவத மதத்தை வென்றவர்
६९८. विनोदनिर्मितप्रौढन्यायगम्भीरभाष्यकृत् — வலுத்த ந்யாயங்களால் கம்பீரமாகவுள்ள பாஷ்யத்தை விளையாட்டாக இயற்றியவர்

६९९. व्याख्यातजीवचरितः — ஜீவனின் சரிதத்தை விளக்கியவர்
७००. विश्वसृष्टिविशारदः — பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தை கற்றுணர்ந்தவர்
७०१. स्थितिसीमाविभागज्ञः — இருப்பின் எல்லைகளை பாகுபடுத்த தெரிந்தவர்
७०२. प्रलयार्थप्रकाशकः — பிரளயத்தின் பொருளை தெளிவாக்கியவர்
७०३. संसारतत्त्वसङ्ख्यावान् — சம்சாரத்தின் தத்துவத்தை அலசியவர்
७०४. मायातत्त्वनिरूपणः — மாயா தத்துவத்தை நிரூபணம் செய்தவர்
७०५. समूलाविद्यकाध्यारोपोन्मूलनविचक्षणः — அவித்யையால் ஏற்பட்ட பிரமையை அதன் காரணத்துடன் வேரறுப்பதில் வல்லுநர்
७०६. संसारतारणोपायसन्दर्शनपटिष्ठवाक् — ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டும் வழியைக் காட்டுவதில் மிகவும் திறமுள்ள வாக்கினர்
७०७. रसिकाह्लादजनकमहावाक्यचमत्कृतिः — (அத்தைவத) ரஸிகர்களுக்கு உவகையளிக்கும்படி மஹாவாக்யங்களை செம்மையுற விளக்கியவர்
७०८. ध्वनिप्रधानामरुकशतश्लोकीमहाकविः — உள்ளார்த்தத்தை முக்கியமாகக் கொண்ட அமருக ஸத ஸ்லோகி என்ற நூலை இயற்றியவர்
७०९. ब्रह्मसूत्रब्रह्मशिखागीताप्रस्थानभाष्यकृत् — ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம், உபநிஷதம், கீதை ஆகிய ப்ரஸ்தானங்களுக்கு விரிவுரை எழுதியவர்
७१०. प्रत्यग्ब्रह्मैक्यबोधाध्वदर्शी — உள்ளிருக்கும் பிரமத்துடன் ஐக்கியம் பெறும் வழியைக் காட்டியவர்
७११. मोक्षाध्वदर्शकः — மோக்ஷத்தின் பாதையைக் காட்டியவர்
७१२. निरन्तरकृतान्नायशिरोनिगदशीलनः — எப்போதும் உபநிஷதங்களின் சொற்றொடர்களையே சிந்தித்து வந்தவர்
७१३. वेदान्तवनहर्षक्षः — வேதாந்தமெனும் அரண்யத்தில் ஸிம்ஹம் போன்றவர்
७१४. तत्त्वज्ञानमहोदधिः — தத்துவ ஞானத்தில் பரந்த சமுத்திரமனையவர்
७१५. तरुणः — இளைஞர்

७१६. तरुणीदूरः — (ஆனால்) இளம் பெண்களிடம் ஈடுபாடில்லாதவர்
७१७. तारापतिसमच्छविः — சந்த்ரனைப் போன்ற பொலிவுடையவர்
७१८. तारकब्रह्मतत्त्वज्ञः — கடை தேற்றும் பிரம்ம தத்துவத்தை அறிந்தவர்
७१९. तपस्वी — தவமியற்றியவர்
७२०. तापसानुगः — தவசிகளைப் பின்பற்றுபவர் (அல்லது) தவசிகளான சீடர்களை உடையவர்
७२१. तापत्रयविनिर्मुक्तः — (உடல், இயற்கை, பிராணிகள் ஆகிய) மூன்றாலும் ஏற்படும் இன்னல்கள் அற்றவர்
७२२. नलिनोक्तिनिरासकृत् — மிருதுவான சொற்களால் (மாற்றுக்கருத்துகளை) நிராகரித்தவர்
७२३. अलङ्कृती — (மனவடக்கம் மற்றும் புலனடக்கம் ஆகிய) அலங்காரங்களைக் கொண்டவர்
७२४. अतिमान्यश्रीः — (உலக ரீதியில்) மிகவும் மதிக்கத்தக்கவர்களால் நாடப்பட்டவர்
७२५. आत्मवित् — (தன் சொருபமாகிய) ஆத்மாவை (உலகின் காரணமான ப்ரஹ்மமாக) அறிந்தவர்
७२६. ब्रह्मवित्तमः — ப்ரஹ்மமாகிய (உலகின் காரணத்தை தன் சொருபமான ஆத்மாவாக) உணர்ந்தவர்களுள் சிறந்தவர்
७२७. ब्रह्मण्यः — வேதத்திற்கு ஹிதமானவர்
७२८. ब्रह्मभूतः — தாமே ப்ரஹ்மமாக ஆனவர்
७२९. स्वाधिष्ठानाञ्चितकाञ्चिगः — தனது இருப்பிடமாக விரும்பிய (மதிக்கத்தக்க) காஞ்சியிலேயே நிலைத்தவர்
७३०. कृतपुण्यस्थलीयात्रः — புண்ணிய தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்தவர்
७३१. ऊर्ध्वाम्नायार्थतत्त्ववित् — (ஆறாவது) ஊர்தவ (மேலான) ஆம்னாயத்தின் தத்துவப் பொருளை உணர்ந்தவர்

७३२. कैवल्यक्षेत्रविजयी — (தானொன்றே இருப்பதாகிய) கைவல்யமெனும்
கேஷத்ரத்திற்கு விஜயம் செய்தவர்
७३३. शुद्धमानसतीर्थकः — சுத்தமான மனதையே தீர்த்தமாகக் கொண்டவர்
७३४. सुमेरुमूलसञ्चारी — (உலகிற்கு உச்சியான) மேருவின் அடியை (மடமாகக்
கொண்டு) ஸஞ்சரித்தவர்
७३५. मायाशक्तिविभावनः — மாயையை (பீடத்தின்) ஸக்தியாக பூஜித்தவர்
७३६. सत्यज्ञानाभिधाह्वानी — (இந்தர ஸரஸ்வதி முதலிய பட்டங்களுக்கு பதில்)
ஸத்யம் ஞானம் என்ற பெயர்களாலேயே அழைக்கத்தக்கவர்
७३७. अखण्डानन्दमूर्तिमान् — இடையறாத ஆனந்த மூர்த்தியானவர்
७३८. सोहंशिवोहंवाक्यश्रीः — ஸோஹம் (அதாவது) சிவனே நான் என்பதை
(மஹா)வாக்யமான செல்வமாகக் கொண்டவர்
७३९. प्रत्यगाम्नायवेदनः — (ஏழாவது) உள்ளிருக்கும் ஆம்னாயத்தை அறிந்தவர்
७४०. निरञ्जनेश्वरासेवी — (ஸம்ஸார) தோஷங்களற்ற ஈஸ்வரனை வழிபடுபவர்
७४१. श्रीकरः — செல்வத்தை உண்டு செய்பவர்
७४२. सम्प्रदायभृत् — சம்பிரதாயங்களை (வகுத்தளித்தமையால்) தாங்கியவர்
७४३. विद्यापीठमहायोगी — வித்யையை (ஸக்தியாகக் கொண்ட) பீடத்தின் மஹா
யோகி
७४४. परमात्ममठाश्रयः — பரமாத்மாவையே (பீடத்தின்) மடமாக ஆஸ்ரயித்தவர்
७४५. त्रिपुटीतीर्थविहतिः — (அறிவு அறிபவன் அறியப்படுவது என்னும்) த்ரிபுடியே
(பீடத்தின்) தீர்த்தமாகக் கொண்டு அதில் நீராடியவர்
७४६. योगक्षेत्रदिवाकरः — யோகத்தையே (பீடத்தின்) கேஷத்ரமாகக் (கொண்டு
அதனை ப்ரகாஸிக்க வைக்கும்) ஸூர்யனானவர்
७४७. श्रीविद्याशक्तिजपनः — ஸ்ரீவித்யையை (பீடத்தின்) ஸக்தியாகக் (கொண்டு)
ஜபத்தினால் (உபாஸித்தவர்)
७४८. मन्त्री — மந்த்ரங்களின் (இருப்பிடமானவர்)

७४९. सन्तोषनैगमी — (தன்னில்) சந்தோஷித்து இருப்பதையே ஸம்ப்ரதாயமாகக் கொண்டவர்
७५०. परहंसपरिव्राट् — பரமஹம்ஸ (நிலையையே ஈஸ்வர ஸ்வரூபமாகக் கொண்ட அத்தகைய நான்காம் நிலையிலுள்ள) ஸந்ந்யாஸி
७५१. श्रीसिद्धाख्यब्रह्मचर्यभृत् — பொலிவுடன் தன்னில் நிலைபெற்ற ப்ரஹ்மசர்யத்தைக் கொண்டவர்
७५२. मातृकैकमहावाक्यः — (ஐம்பது) மாத்ருகா வர்ணங்களையும் ஒரே மஹாவாக்ய வடிவில் (பார்ப்பவர்)
७५३. क्षेत्रज्ञः — உடலைப் பார்க்கும் ஸாக்ஷி சைதந்ய வடிவமான (ஆம்னாய பீடாதிபதியானவர்)
७५४. अक्षरतः परः — (உலகில்) அழியாதவை (என்று ப்ரஸித்தமானவற்றைக்) காட்டிலும் பெரியவர்
७५५. निष्कलाम्नायनिरतः — (எட்டாவது) நிஷ்கல ஆம்னாயத்தில் நிலைபெற்றவர்
७५६. शान्तिदान्तियुतः — சாந்தமும் பொறுமையும் உடையவர்
७५७. चित्तिः — சைதன்யத்தையே (சக்தியாகக் கொண்டவர்)
७५८. आनन्दपीठसंविष्टः — ஆனந்த பீடத்தில் உறைந்தவர்
७५९. स्वानुभूतिपदाश्रयः — சுய அனுபவமே கேஷத்ரமாகக் கொண்டவர்
७६०. श्रद्धामैत्र्यादिनिर्ज्ञेयः — (ஸாஸ்த்ரத்தில்) நம்பிக்கையாலும் (மற்றவர்களிடத்தில்) நட்பாலும் அறியத்தக்க (சொரூபத்தினர்)
७६१. सच्चिन्मठसमाश्रयः — ஸச்சித் (ஸ்வரூபமே) மடமாகக் கொண்டவர்
७६२. नभस्तीर्थः — ஆகாயமே தீர்த்தமாகக் கொண்டவர்
७६३. नभोदशी — ஆகாயம் (போன்று ஸூக்ஷ்மமாக உள்ள பரம்பொருளைப்) பார்த்தவர்
७६४. नमः — ஆகாயம் (முதலிய சொற்களால் உபநிஷத்துகளில் சொல்லப்பட்ட பரம்பொருளானவர்)

७६५. चिच्छक्तिचिन्तनः — சைதன்யம் மற்றும் அதன் ஸக்தி இவற்றை சிந்திப்பவர்
७६६. प्रणवप्रणयी — ப்ரணவத்தில் அமிழ்ந்தவர்
७६७. नम्री — (தமது குருமார்கள் விஷயத்தில்) வணங்கிய (உடலுறுப்பகளைக்) கொண்டவர்
७६८. नन्दगोपजपूजकः — நந்த கோப குமாரனை பூஜித்தவர்
७६९. भूमा — (தன்னைக் காட்டிலும் பெரியது இல்லாத) பெரும்பொருளானவர்
७७०. ब्रह्मानन्दनामा — பிரமானந்தம் என்ற பெயர் கொண்ட (ஸ்வரூபத்தினர்)
७७१. कूटस्थः — (ஸாக்ஷி ஸ்வரூபமாக) மாறாமல் உள்ளுறைபவர்
७७२. अक्षरः — அழிவில்லாதவர்
७७३. इष्टदः — (பக்தர்களின்) விருப்பத்தை நிறைவேற்றுபவர்
७७४. पराक्प्रत्यगभिन्नः — உள்ளும் வெளியும் தனித்தனியாக இல்லாதவர்
७७५. सकलात्मा — அனைத்திலும் உயிராக உறைபவர்
७७६. अकलः — பகுதிகளற்றவர்
७७७. पुरुः — (மாயையால்) பல (வடிவமாகத் தோன்றுபவர்)
७७८. पुरुषः — ஸரீரத்தில் வீற்றிருக்கும் (ஆத்ம ஸ்வரூபமானவர்)
७७९. पुष्कलः — ஸம்ருத்தியுடையவர்
७८०. पूर्णः — நிறைவானவர்
७८१. सत्तामात्रः — இருப்பாக இருப்பவர்
७८२. पुरातनः — பழமை காலமுதலே இருப்பவர்
७८३. भोगयोगी — நுகர்வை (ஸத்விஷயத்தில் கட்டுப்படுத்தும்) யோகத்தை அளிப்பவர்
७८४. योगभोगी — யோகத்தையே தன் நுகரும் பொருளாக ஆக்கியவர்
७८५. भुवनात्मा — உலகங்களில் உள்ளுறைபவர்
७८६. वनेचरः — (விரும்பத்தக்க ஒரே பொருளாகையால்) வனம் (எனப்படும்) ப்ரஹ்மத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்

७८७. भूतिकृत् — (ஸ்த்கார்யங்களை செய்வதற்கு வேண்டிய) செல்வத்தை உருவாக்குபவர்
७८८. भूतिदः — (அத்தகைய) செல்வத்தை (அத்தகைய காரியங்களுக்காக நமக்கு) தருபவர்
७८९. भूतः — எங்கும் வ்யாபித்திருப்பவர்
७९०. भूरिशः — (பக்தர்களுக்கு அருள) பலவிடங்களில் உறைபவர்
७९१. भूतभावुकः — இறைவனின் ஸ்ருஷ்டியை ரசிப்பவர்
७९२. चक्रभृत् — (உலகத்திற்கு க்ஷேமம் ஏற்படும் வகையில் காஞ்சீபுரத்தில்) ஸ்ரீசக்ரத்தை ஸ்தாபித்தவர்
७९३. चक्रराजार्चासम्प्रदायप्रवर्तकः — (அங்கு) ஸ்ரீசக்ர பூஜை அர்ச்சனை சம்பிரதாயத்தை செயல்படுத்தியவர்
७९४. चक्रिभूषणभूतात्मा — பாம்புகளை அணிகலன்களாக்கிக் கொண்ட (சிவனார்) வடிவினர்
७९५. चक्रपाणिनिषेवितः — (சிவனார் வடிவில்) விஷ்ணுவினால் ஸேவிக்கப்பட்டவர்
७९६. चक्रवर्तिशिरोभूषाशेषायितनखच्छविः — சக்ரவர்த்திகளின் தலையணிகளில் அங்கமான நககாந்தியைக் கொண்டவர்
७९७. चामीकरीकृतामत्रदरिद्रब्राह्मणीगृहः — ஏழை அந்தண பெண்மணியின் வீட்டில் உள்ள (மண்) கலயங்கள் அனைத்தும் தங்கமாக்கியவர்
७९८. चतुरोदारगम्भीरवाक्यनिर्भरवादकृत् — (யுக்தியால்) சாதுர்யமிக்கதும் (கருணையால்) பெருந்தன்மை மிக்கதும் (பொருளினால்) கம்பீரம் மிக்கதுமான வாக்யங்களால் வாதம் செய்பவர்
७९९. चञ्चलः — பயணித்துக்கொண்டே இருப்பவர்
८००. चन्द्रचूडात्मा — பிறைகுடி வடிவினர்
८०१. जितचम्पकनासिकः — சம்பங்கி (மொட்டை) விட (அழகிய) மூக்கை உடையவர்

८०२. चर्चिताशेषभूचक्रसञ्चारिमतसञ्चयः — பூமியெங்கும் ஸஞ்சரிக்கும் பலவித மதங்களை மிச்சமின்றி விசாரித்து (பதிலளித்தவர்)
८०३. चालिताद्वैतविज्ञानः — அத்வைத ஞானத்தை (எங்கும்) ப்ரச்சாரம் செய்தவர்
८०४. चरः — (பக்தர்களுக்கு அருள ஆங்காங்கு) ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே இருப்பவர்
८०५. चित्री — பலவித (திறன்கள்) கொண்டவர்
८०६. चिदम्बरः — சிதாகாஸ வடிவினர்
८०७. चीर्णसत्यव्रतस्थानचिरन्तनसुखासिकः — ஸத்யவ்ரத ஸ்தானம் (எனும் காஞ்சியில்) சுகமாக வெகுகாலம் தங்கியவர்
८०८. चूर्णितच्छात्रहृद्ग्रन्थिः — மாணவர்களின் ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும் சிக்கல்களை சூர்ணமாக்கியவர்
८०९. चूर्णपूर्णदुरास्यकृत् — துஷ்டர்களின் வாய்களை மண்ணைக் கவ்வச் செய்பவர்
८१०. प्रतिष्ठापकधौरेयः — ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தியவர்களில் தலைச்சிறந்தவர்
८११. प्रतिष्ठितमहायशाः — பெரும் புகழை நிலைநிறுத்தியவர்
८१२. प्रौढविज्ञानवादिस्थगर्वसर्वङ्गषोदितः — பெரிய (பௌத்தர்களான) விஞ்ஞானவாதிகளின் கர்வத்தை முழுவதும் தேய்ப்பதற்காக வந்தவர்
८१३. नन्दिताशेषभूचारी — பூமியில் இருப்போர்கள் அனைவருக்கும் (நித்ய) மகிழ்ச்சியை (அளிக்கவல்ல நன்மையை உபதேஸித்தவர்)
८१४. यतिधर्मविमर्शकृत् — துறவிகளுக்கான தர்மத்தை ஆராய்ந்தவர்/நேராக காட்டியவர்
८१५. दर्शिताध्यात्मयाथात्म्यः — ஆன்மிகத்தின் உண்மையைக் காட்டியவர்
८१६. सुधीसङ्घनिषेवितः — அறிஞர் கூட்டத்தால் நாடப்பட்டவர்

८१७. नदीनदसरस्तीर्थाप्लावपावितविग्रहः — நதி, நதம், ஏரி (முதலான) நீர்நிலைகளில் முங்கி நீராடி தூய்மை பெற்ற உடலினர் (உண்மையில் அவற்றை தூய்மைப்படுத்தியவர்)
८१८. पण्डितव्रातपाण्डित्यप्रमोषणपटूदितः — (கர்வமுள்ள) பண்டிதர்கள் கூட்டத்தின் பாண்டித்யத்தை கவ்வவல்ல சொற்கள் கொண்டவர்
८१९. तत्पदार्थप्रकटनः — தத் பதத்தின் பொருளை பிரகடனப்படுத்தியவர்
८२०. त्वम्पदार्थविवेककृत् — த்வம் பதத்தின் பொருளை விளங்கச் செய்பவர்
८२१. नित्यानन्दः — எப்போதும் ஆனந்தமாக இருப்பவர்
८२२. निरालम्बः — (சுதந்திரமாய்) எதையும் சாராமல் இருப்பவர்
८२३. निरक्षः — புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்
८२४. निखिलेक्षकः — எல்லாவற்றையும் (ஸாக்ஷி பாவத்துடன்) பார்ப்பவர்
८२५. नित्यधीः — அழிவற்ற ஞானம் உடையவர்
८२६. नित्यसङ्कल्पः — நித்யத்தையே (அடைய வேண்டும் என்ற) ஸங்கல்பம் கொண்டவர்
८२७. निधिस्थः — (மோக்ஷம் எனும்) பொக்கிஷத்தில் நின்றவர்
८२८. निरविद्यकः — அவித்யை அற்றவர்
८२९. नित्यवासी — நித்யமாகிய (பரம்பொருளில்) வசிப்பவர்
८३०. नित्यशुचिः — எப்போதும் தூய்மையாக இருப்பவர்
८३१. निर्लुब्धः — பேராசை இல்லாதவர்
८३२. निगमारिहा — வேத விரோதிகளை ஒழிப்பவர்
८३३. निरञ्जनः — (ஸம்ஸார) தோஷங்கள் அற்றவர்
८३४. नित्यपूज्यः — எப்போதும் வணங்கத்தக்கவர்
८३५. नित्यमुक्तः — எப்போதும் விடுதலையானவர் (ஸம்ஸார பந்தமே இல்லாதவர்)
८३६. निरीश्वरः — (தனக்கு) தலைவன் இல்லாதவர்

८३७. निष्कर्ता — (தன்னை) உருவாக்கியவன் அற்றவர்
८३८. निष्कृतिः — எதையும் சேர்த்துக்கொள்ளாதவர்
८३९. निःस्वः — தனது என்று ஒன்றுமில்லாதவர்
८४०. निष्कः — தங்கக்காசு (போன்றவர்)
८४१. निखिलवासभूः — அனைத்தும் வசிக்கும் இருப்பிடமானவர்
८४२. पुरीशः — (தேஹமாகிய) கோட்டையில் உறைபவர்
८४३. पूर्वाङ्गः — (அனைவருக்கும்) முன் செல்பவர்
८४४. पुण्यः — புண்யமானவர்
८४५. पूर्वनामी — முன்னோர்களை வணங்குபவர்
८४६. पुरुप्रियः — பலருக்கும் பிரியமானவர்
८४७. विख्यातवीर्यः — கொண்டாடப்படும் வீரம் மிக்கவர்
८४८. विद्येशः — வித்யைகளுக்கெல்லாம் அதிபதி
८४९. श्रीविद्याषोडशीगुरुः — ஸ்ரீவித்யையின் ஷோடஸி மந்த்ரத்துக்கு குரு
८५०. लक्ष्मीः — (அனைவராலும்) அடையாளம் காணப்பெறுபவர்
८५१. लक्ष्यः — (வேத வாக்யங்களால் நேரடியாக தெரிவிக்கவியலாமல்) மறைமுகமாக தெரிவிக்கப்படுபவர்
८५२. लक्ष्मणः — (ஸுபமான) அங்க லக்ஷணங்களை உடையவர்
८५३. लक्षणज्ञः — லக்ஷணங்களை அறிந்தவர்
८५४. लसत्पदः — ஒளிரும் ஸ்தானம் கொண்டவர்
८५५. हीमान् — அடக்கமானவர்
८५६. हंसगतिः — அன்னம் போன்ற (அழகுற) நகருபவர்
८५७. हंसः — அன்னம் (போல்) நித்யாநித்யங்களை பிரிக்கத்தெரிந்தவர்
८५८. हंसश्वेतहृदम्बुजः — அன்னம் போன்ற வெண்ணிற இதயத்தாமரை கொண்டவர்

८५९. हंसमन्त्रार्थतत्त्वज्ञः — ஹம்ஸ என்னும் மந்திரத்தின் தத்துவ பொருளை அறிந்தவர்
८६०. हंसवर्णः — ஸூர்யன் போன்ற நிறத்தினர்
८६१. हरिप्रियः — ஹரிக்கு பிரியமானவர்
८६२. हर्षामर्षसहः — மகிழ்ச்சியும் கோபத்தையும் சகித்துக்கொள்பவர்
८६३. हासकुशलः — (உள்ளிருக்கும் ஆனந்தத்தால்) சிரித்துக்கொண்டு சுகமாய் இருப்பவர்
८६४. हानिवृद्धिनुत् — மிகுவது குறைவது (இரண்டையும்) தள்ளிய (பரம்பொருளானவர்)
८६५. सभ्यः — ஸபையில் முன்னிற்பவர்
८६६. सभापतिः — ஸபைக்கு தலைவர்
८६७. स्वामी — (அனைத்திற்கும்) உரிமையாளர்
८६८. सम्भृतिः — (சேவை செய்பவர்களுக்கு அனுக்ரஹமாகிய) நல்ல ஊதியம் அளிப்பவர்
८६९. सम्भवापहः — (மீண்டும் மீண்டும்) பிறப்பதன் (அவசியத்தை) தவிர்ப்பவர்
८७०. हिवेरशीतलस्वान्तः — விளாமிச்சை வேர் போல் குளிர்ச்சியாகவும் (வாசனையாகவும் உள்ள) மனதைக் கொண்டவர்
८७१. हीमतीहारितात्मभाक् — லஜ்ஜையுடவளாகிய (அம்பாளால் ஆனால் தைரியமாக) அபஹரிக்கப்பட்ட (பாதி) உடலைக் கொண்டவர்
८७२. लक्षिताशेषमन्त्रार्थः — அனைத்து மந்த்ரங்களின் லக்ஷ்ய அர்த்தங்களையும் (அறிந்தவர்)
८७३. लक्षकोट्यण्डनायकः — லக்ஷம் கோடி ப்ரம்மாண்டங்களுக்கு நாயகன்
८७४. ललिताङ्गः — லளிதமான உடலைக் கொண்டவர்
८७५. लयज्ञाता — (பிரம்மத்துடன்) லயத்தை அறிந்தவர்
८७६. लब्धस्वः — தன்னை அடைந்தவர்
८७७. लब्धहर्षणः — கிடைத்த (தன் சொருபமான ஆனந்தத்தில்) களித்திருப்பவர்

८७८. कम्बुकण्ठः — சங்கு போன்ற கழுத்துடையவர்
८७९. कलिध्वंसी — கலியை துவம்சம் செய்பவர்
८८०. कल्याणात्मा — மங்களங்களில் உள்ளுறைபவர்
८८१. कलध्वनिः — அழகிய குரலுடையவர்
८८२. भूषितान्तर्वाणिचक्रः — பண்டிதர்களின் கூட்டத்தை அலங்கரிப்பவர்
८८३. भूगः — பூமியில் அவதரித்தவர்
८८४. भूसुरसेवितः — பூமியில் வாழும் தேவர்களால் (அந்தணர்களால்) வணங்கப்பட்டவர்
८८५. यागवित् — யாகங்களை அறிந்தவர்
८८६. योगवित् — யோகத்தை அறிந்தவர்
८८७. युक्तः — காரியங்களில் தானே ஈடுபட்டவர்
८८८. यशोदः — புகழை அளிப்பவர்
८८९. यमप्रियः — சுய கட்டுப்பாட்டை விரும்புபவர்
८९०. ओङ्कारव्याहतिव्यग्रः — ஓங்காரம் வியாஹருதிகள் இவற்றில் இருந்து எண்ணங்களை நீக்காதவர்
८९१. नमितारातिमण्डलः — எதிரிக்கூட்டத்தை (வாதில் வென்று) வணங்கச்செய்தவர்
८९२. नागशैलशिरश्चारी — நாக பர்வதத்தின் உச்சியில் ஸஞ்சரித்தவர்
८९३. रामगिर्याश्रमाश्रयः — ராமகிரி ஆஸ்ரமத்தை ஆஸ்ரயித்தவர்
८९४. वाञ्छितार्थप्रदः — வேண்டிய செல்வத்தைத் தருபவர்
८९५. शर्वः — (உலகை தன்னுள் லயமாகும்படி) ஸம்ஹரிப்பவர்
८९६. अदीनः — ஏக்கமற்றவர்
८९७. मोदमेदुरः — மகிழ்ச்சியில் களித்தவர்
८९८. यतिचर्याविवेकज्ञः — யதிகளின் நடத்தையை ஆராய்ந்து அறிந்தவர்

८९९. यतधीः — (विशारங்களில்) புத்தியைக் கட்டுப்படுத்தியவர்
९००. यतभावनः — (வ்யவஹாரங்களில் மனோ)பாவத்தைக் கட்டுப்படுத்தியவர்
९०१. ओङ्कारी — ஓங்காரத்தையே (எப்பொழுதும் த்யானத்தில்) கொண்டவர்
९०२. वितताद्वैतश्रुतिन्यायः — அத்வைதத்தைக் (காட்டும்) வேத (வாக்யங்களையும்) ந்யாயங்களையும் விவரித்தவர்
९०३. कृपानिधिः — கருணைக்களஞ்சியம்
९०४. यन्ता — நிர்வஹிப்பவர்
९०५. यतमनाः — மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தியவர்
९०६. यम्यः — (பக்திக்கு) கட்டுப்படுபவர்
९०७. यज्ञाङ्गः — யஜ்ஞங்களை உறுப்புகளாகக் கொண்டவர்
९०८. यज्ञभूषणः — யஜ்ஞத்துக்கு ஆபரணம் போன்றவர்
९०९. यज्ञः — யஜ்ஞ (ஸ்வரூபி)
९१०. यज्ञपतिः — யஜ்ஞங்களுக்குத் தலைவர்
९११. यज्वा — யஜமான (ஸ்வரூபியானவர்)
९१२. यज्ञभूः — யஜ்ஞங்களின் ஆதாரம்
९१३. यज्ञभावनः — யஜ்ஞங்களை நடத்துவிப்பவர்
९१४. कृपार्पितकरालम्बः — கருணை கைகொடுத்து தூக்கிவிடுபவர்
९१५. विध्वस्तविधिः — விதியை மாற்றவல்லவர்
९१६. अण्डसूः — ப்ரஹ்மாண்டத்தை உருவாக்கவல்லவர்
९१७. निखिलक्षमातलाचार्यः — பூமி முழுதுக்கும் ஆசார்யனானவர்
९१८. पाषण्डमतखण्डनः — போலி தத்துவங்களை உடைய மதங்களை கண்டித்தவர்
९१९. प्रतिष्ठापकमूर्धन्यः — உயர்ந்தவற்றை (தத்துவங்களை) நிலை பெறச்செய்தவர்

९२०. मताद्वयमहानयः — अत्வைதம் என்ற பெரும்பாதையை (வேதத்தின் கருத்தாக) தீர்மானித்தவர்
९२१. परिव्राजकधूर्वोढा — துறவிகளுள் முன்னிற்பவர்
९२२. अनन्तधूः — அளவற்ற (உலகை) முன்நடத்துபவர்
९२३. अन्तरान्तरः — உள்ளுக்குள் உள்ளே (இருப்பவர்)
९२४. मुक्तः — (ஸம்ஸாரத் தளைகளிலிருந்து) விடுபட்டவர்
९२५. मुकुन्दः — கொண்டாடப்படும் புனிதர்
९२६. मध्यस्थः — சார்பில்லாமல் (தீர்ப்பு அளிப்பவர்)
९२७. मददूरः — செருக்கிலிருந்து தூர (விலகியவர்)
९२८. मनोमयः — (பக்தர்கள்) மனத்தில் (உள்ள த்யான) வடிவானவர்
९२९. शान्तः — (உலகமே) அடங்கிய (நிலையிலுள்ளவர்)
९३०. शुभङ्करः — மங்களம் செய்பவர்
९३१. शुक्रः — தூயவர்
९३२. शूरः — (தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதில்) சூரர்
९३३. शोकविवर्जितः — சோகம் சிறிதும் அற்றவர்
९३४. भिक्षुः — துறவி வடிவினர்
९३५. तरक्षुः — (ஞானத்திற்கான) பாதையை செதுக்கியவர்
९३६. क्षमिता — பொறுமைசாலி
९३७. अक्षतिः — (வாதங்களில்) காயமடையாதவர்
९३८. साक्षतार्चनः — அக்ஷதைகளுடன் கூடி அர்ச்சனை செய்பவர்/செய்யப்படுபவர்
९३९. राजराजार्चितः — அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர்
९४०. रञ्ज्यः — ரஸிக்கவைக்கக்கூடியவர்
९४१. रञ्जकः — ரஸிக்கவைப்பவர்
९४२. रश्मिमान् — ஒளி வீசுபவர்

९४३. रमः — மகிழ்பவர்
९४४. रमणः — மகிழ்விப்பவர்
९४५. रसवादी — ரஸவாதம் தெரிந்தவர்
९४६. रजताद्रिनिकेतनः — வெள்ளி(ப்பனி) மலையில் வசிப்பவர்
९४७. अस्थूलः — தூலமாக இல்லாதவர்
९४८. अनणुः — அணுவாக இல்லாதவர்
९४९. ह्रस्वः — (கட்டைவிரல் அளவு) குட்டையான (ஜீவ சொரூபமானவர்)
९५०. मनुः — மந்த்ர வடிவினர்
९५१. मेघा — ஞாபக ஸக்தி வடிவினர்
९५२. महामनाः — விசாலமான மனம் உடையவர்
९५३. बहुपादः — வெகு தூரம் நடந்து பயணித்தவர் / (விஸ்வரூபத்தில்) பல கால்கள் உடையவர்
९५४. बहुभुजः — (விஸ்வரூபத்தில்) பல தோள்கள் உள்ளவர்
९५५. बहुशीर्षः — (விஸ்வரூபத்தில்) பல தலைகள் உள்ளவர்
९५६. बहुप्रियः — பலர் அன்புக்கும் உரியவர்
९५७. नान्तःप्रज्ञः — (ஸ்வப்னத்தைப் போல்) உள்பொருளைப் பார்க்காதவர்
९५८. नप्रज्ञः — (அனைத்துப் பொருள்களையும் ஒருசேர) பார்க்காதவர்
९५९. नबहिःप्रज्ञः — (விழிப்பைப் போல்) வெளிப்பொருளைப் பார்க்காதவர்
९६०. नाप्रज्ञः — சைதன்யமற்று இல்லாதவர்
९६१. प्रज्ञानघनः — திரண்ட அறிவு வடிவினர் (அறிவு தவிர வேறெதுவுமில்லாதவர்)
९६२. विज्ञानात्मा — ஸரீரத்திற்குள் இருந்து விஷயங்களை அறியும் விஞ்ஞான வடிவினர்
९६३. विलासकृत् — (அத்தகைய விஞ்ஞானங்களிலேயே) ஒளிர்பவர்
९६४. प्रियाप्रियस्पर्शहीनः — பிடித்தது பிடிக்காதது என்னும் உணர்வுகளால் பாதிக்கப்படாதவர்

९६५. अमृतः — அழிவில்லாதவர்
९६६. आकाशदेहवान् — ஆகாசத்தையே உடலாகக் (கொண்டு உள்ளுறைபவர்)
९६७. अभूमिः — நிலம் அல்லாதவர்
९६८. अजलः — நீர் அல்லாதவர்
९६९. अनग्निः — நெருப்பு அல்லாதவர்
९७०. अवायुः — வளி (காற்று) அல்லாதவர்
९७१. अनम्बरः — வெளி (ஆகாயம்) அல்லாதவர்
९७२. अग्राह्यः — (கர்ம இந்த்ரியங்களால்) பிடிக்க இயலாதவர்
९७३. अद्रेश्यकः — ((ஞான இந்த்ரியங்களால்) காண முடியாதவர்
९७४. अश्रोता — (உண்மையில் எது ஒன்றையும்) கேட்காதவர்
९७५. श्रोता — (உலக நடப்பில் அனைத்தையும்) கேட்பவர்
९७६. कर्ता — (உலக நடப்பில் அனைத்தையும்) செய்பவர்
९७७. अकर्तृकः — (உண்மையில் எது ஒன்றையும்) செய்யாதவர்
९७८. अगन्धः — (உண்மையில்) மணமற்றவர்
९७९. असकः — சுவையில்லாதவர்
९८०. अरूपः — உருவில்லாதவர்
९८१. अस्पर्शः — தொட இயலாதவர்
९८२. अशब्दः — ஒலியற்றவர்
९८३. शब्दभाक् — (வேத) ஸப்தங்களை (தன்னைத் தெரிவிப்பவையாகக்) கொண்டவர்
९८४. मन्ता — (உலக நடப்பில் அனைத்தையும்) நினைப்பவர்
९८५. अमन्ता — (உண்மையில் எது ஒன்றையும்) நினைக்காதவர்
९८६. अनुमन्ता — (மனம் விஷயங்களை நினைக்கையில் அதற்குள் இருப்பதால்) அதனை ஒட்டி பார்ப்பவர்

९८७. बोद्धा — (உலக நடப்பில் அனைத்தையும்) தீர்மானிப்பவர்
९८८. अबोद्धा — (உண்மையில் எது ஒன்றையும்) தீர்மானிக்காதவர்
९८९. प्रबोधकृत् — (ஆத்மாவை அறிய வேண்டும் என்ற) விழிப்பூட்டுபவர்
९९०. एकः — (உண்மையில்) ஒன்றாக உள்ளவர்
९९१. अनेकः — (உலக நடப்பில்) பலதாக உள்ளவர்
९९२. केवलात्मा — (வெளி தொடர்பற்ற) தனி ஆத்மாவானவர்
९९३. सर्वः — எல்லாமும் ஆனவர்
९९४. संसारमोचनः — ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து விடுவிப்பவர்
९९५. नित्यशुद्धः — எப்போதும் சுத்தர் ???
९९६. नित्यबुद्धः — எப்போதும் நல்லறிவானவர் ??
९९७. नित्यमुक्तः — எப்போதும் முக்தர் ஆனவர் ?
९९८. निराश्रयः — (தனக்கு) புகலிடம் (தேவை) இல்லாதவர்
९९९. हार्दविद्यातमश्छेत्ता — ஹ்ருதயத்தில் உள்ள அவித்யை என்னும் இருளை வெட்டுபவர்
१०००. भक्तहृत्पद्मभास्करः — பக்தர்களின் இதயத் தாமரையில் சூரியனானவர்

